

Projekt finansuje m.st. Warszawa

PORADNIK WOLONTARIUSZA

Akademii Liderów 60+

DOBRE PRAKTYKI MIKRO PROJEKTY

FUNDACJA
OPUTW

AUTORZY:
Konrad Dziuba
Adrian Oleksiak
Florian Kott

Grudzień 2017 rok

Od Redakcji

Oddajemy do rąk Czytelników Poradnik przeznaczony dla liderów organizacji pozarządowych pragnących pozyskać i wykształcić aktywistów wolontariatu oraz dla kandydatów na wolontariuszy gotowych zaangażować się w działania na rzecz osób starszych.

Jest on wartością dodaną projektu **Akademia Liderów**

60+ Fundacji „Ogólnopolskie Porozumienie Uniwersytetów Trzeciego Wieku”, zrealizowanego przy aktywnym udziale partnerów projektu, którymi są:

- Krajowy Instytut Gospodarki Senioralnej
- Centrum Alzheimer
- Biblioteka Publiczna Wawer
- Fundacja Warszawski Instytut Bankowości
- Uniwersytet Trzeciego Wieku SGH
- Oddział Rejonowy Warszawa Targówek PZERiL.

Poradnik zawiera także prezentacje najlepszych projektów zgłoszonych przez uczestników do konkursu na mikro granty, wybranych przez Komisję Programową do finansowania z budżetu projektu, jak również listę członków Korpusu Wolontariatu, czyli wyróżnionych w projekcie najaktywniejszych liderów wolontariatu. Wybrane do finansowania mikro projekty opracowane przez Wolontariuszy traktujemy jako przykłady dobrych praktyk i zezwalamy na ich realizację w innych organizacjach senioralnych, z zastrzeżeniem podania informacji o nazwisku autora i pochodzeniu pomysłu z projektu Akademia Liderów 60+.

Najlepsi z wolontariuszy utworzyli **Korpus Wolontariatu** Akademii Liderów 60+, który stanowi kadrę instruktorską dla kolejnych kandydatów na liderów i wolontariuszy.

Serdecznie dziękujemy Miastu st. Warszawy za możliwość zrealizowania projektu AKADEMIA LIDERÓW 60+ oraz beneficjentom bezpośrednim i PARTNEROM za aktywny udział, a członkom Korpusu Wolontariatu życzymy wiele satysfakcji i uznania dla ich wspaniałej społecznej działalności.

Z pozdrowieniami
Krystyna Lewkowicz
Koordynator projektu

Spis treści:

Część I.

1. Wolontariat ma przyszłość _____ str. 1
2. Korpus Wolontariatu Akademii Liderów 60+
wywiad z K. Lewkowicz _____ str. 3
3. Prezentacja projektu Akademii Liderów 60+ _____ str. 5

Część II.

- Zasady prawne, prawa i obowiązki wolontariuszy-
Mec. Konrad Dziuba _____ str. 9

Część III.

Mikro projekty Akademii Liderów 60+

1. Klub satyry i poezji
Autorka: Gabriela Łozińska _____ str. 14
2. Warsztaty wiedzy obywatelskiej
Autor: Miłosz Biały _____ str. 15
3. Seniorzy dzieciom, dzieci seniorom
Autor: Katarzyna Bieniek _____ str. 16
4. Senior jako bezpieczny konsument
Autorka: Ksenia Tyimińska _____ str. 17
5. Dyżury podatkowe i urzędowe
Autorka: Jolanta Kliza _____ str. 28
6. Bank żywności SOS
Autorka: Bożena Ołdak _____ str. 19
7. Warsztaty dla wolontariuszy z zakresu
pracy z osobami z zespołem chorób
otępiennych w tym choroby Alzheimer
Autor: Piotr Wnuk _____ str. 20
8. Tradycje bankowości wciąż aktualne
Autorka: Monika Kondek _____ str. 21
9. Bankowość przyjazna Seniorom
Autorka: Monika Kondek _____ str. 22
10. Otwórz szufladę Dziadka
Zajrzyj do kredensu Babci
Autorzy: Krzysztof Jakubik, Paweł Ajdacki _____ str. 23
11. Bezcenne cztery minuty
Autor: Marcin Świdorski _____ str. 24
12. Badanie potrzeb seniorów w zakresie usług
bankowych/ubezpieczeniowych
Autorka: Monika Kondek _____ str. 25

Część I.

Florian Kott

Rozdział 1.

Wolontariat ma przyszłość

Wolontariuszem można być w każdym wieku, a dla każdego chętnego znajdzie się pole do działania na rzecz innych.

Przyjęło się sądzić, że wolontariuszami mogą być tylko osoby młode. Co więcej, w szkołach, uczelniach nastała swoista moda na pracę na rzecz innych, tworzy się etos społecznika i uznanie dla wolontariuszy.

Zaangażowanie w prace społeczne są informacją dobrze widzianą w CV młodych ludzi ubiegających się o pracę, a także w ankietach personalnych badających predyspozycje do pracy w zespole, empatię niezbędną do wykonywania zawodów wymagających styczności z innymi osobami itp.

Udział w pracach społecznych na rzecz uczelni, jej projektów naukowych i dydaktycznych jest warunkiem ubiegania się studentów o stypendia, staże zagraniczne, praktyki w międzynarodowych firmach itp. świadczenia rzeczowe lub finansowe o charakterze uznaniowym.

Praca społeczna studentów z osobami starszymi, np. w ramach programów edukacyjnych Uniwersytetów Trzeciego Wieku (prowadzenie lektoratów, kursów komputerowych, zajęć aktywizujących, artystycznych, a także praca na rzecz organizacji jak pomoc w księgowości, administracji, organizacji imprez studenckich itp.) brana jest pod uwagę w ocenie zaangażowania społecznego studenta, a także za zgodą uczelni, może być zaliczona na poczet obligatoryjnych praktyk studenckich na kierunkach pedagogicznych.

Przykładowo, Uniwersytet Trzeciego Wieku Szkoły Głównej Handlowej w Warszawie zatrudnia na stałe ok. 60 wolontariuszy – studentów i doktorantów SGH. Prowadzą wykłady, lektoraty i szkolenia komputerowe na wszystkich poziomach zaawansowania.

- Prowadząc wykład dla słuchaczy Uniwersytetu Trzeciego Wieku Szkoły Głównej Handlowej czuję wyjątkową treść - mówi jeden z doktorantów SGH, wolontariusz Uniwersytetu, - bo w ławce auli głównej siedzi moja Babcia, surowy recenzent moich wystąpień, nota bene były pracownik naukowy tej Uczelni.

Studenci i doktoranci sprawdzają się w ten sposób w roli wykładowców akademickich, którymi zapewne w wielu przypadkach będą w przyszłości, nabierają praktyki dydaktycznej w szkoleniu osób starszych, które są bardzo specyficznymi „studentami” pilnymi, wdzięcznymi ale wymagającymi szczególnej cierpliwości, uwagi, taktu i kultury osobistej.

Praca dydaktyczna i instruktorska wolontariuszy UTW SGH jest jednym z filarów, bez którego trudno wyobrazić sobie prowadzenie nowoczesnego Uniwersytetu Trzeciego Wieku. Potencjalne zastąpienie ich kadrą instruktorską odpłatną, pozyskaną z rynku ograniczyłoby bardzo, z powodu niewystarczających środków, zakres oferty programowej.

Mają tu zatem miejsce niezaprzeczalne, wymierne i obopólne korzyści takiej współpracy, tworzą się lub reaktywują zerwane więzi społeczne między pokoleniami.

Przykładów pozytywnego zaangażowania ludzi młodych w świadczenia wolontariackie, w tym międzypokoleniowe jest bardzo wiele.

Tymczasem niedocenionym i słabo jeszcze wykorzystanym jest ogromny potencjał wolontariacki tkwiący w środowisku osób starszych

Polskie społeczeństwo, podobnie jak populacje innych krajów europejskich, starzeje się. Obecnie mamy 12 milionów osób powyżej pięćdziesiątego roku życia, co stanowi blisko jedną trzecią ogółu populacji, a w 2030 roku udział tej grupy wiekowej wyniesie już blisko 45%.

W populacji osób powyżej pięćdziesiątego roku życia przeważają osoby, które już nie pracują tj. są na rencie lub emeryturze lub takie, które zbliżają się do końca aktywności zawodowej. Warto podkreślić, że polscy emeryci należą do najmłodszych w Europie, co wiąże się z powszechną praktyką przechodzenia na wcześniejsze emerytury (tylko 17% kobiet i 33% mężczyzn pracuje aż do osiągnięcia ustawowej granicy wieku emerytalnego).

Obecnie, kiedy ludzie starsi cieszą się dłuższym życiem i lepszym zdrowiem, przejście na emeryturę nie powinno oznaczać zaprzestania aktywności.

Wolny czas, wiedza, doświadczenie życiowe i zawodowe seniorów stanowią olbrzymi kapitał dla wolontariatu. Najaktywniejsi i najbardziej przedsiębiorczy trafiają do organizacji senioralnych.

Warte podkreślenia jest, że zdecydowana większość organizacji pozarządowych opiera swój potencjał na pracy wolontariackiej osób starszych.

Siła organizacji pozarządowych tkwi m.in. w tym, że

„wartość dodaną” do potencjału finansowego, tj. środków pochodzących ze składek członkowskich, dotacji i subwencji, tworzy praca społeczna członków organizacji.

T.zw. „wkład osobowy” jest też częścią obligatoryjnego wkładu własnego, niezbędnego do realizacji zadań zleconych do wykonania organizacjom pozarządowym w trybie „dofinansowania” przez samorządy i administrację centralną.

Dlaczego właśnie osoby starsze są tak dobrymi kandydatami na wolontariuszy?

Oto odpowiedź:

- osoby starsze, wskutek zaniechania systematycznych obowiązków zawodowych, boleśnie odczuwają brak aktywności, równoznaczny dla nich z poczuciem nieprzydatności społecznej, potrzebują więc zajęcia dającego im poczucie, że są nadal potrzebne;

- nigdzie się nie spieszą, mają czas, doświadczenie życiowe i zawodowe, ustabilizowaną sytuację rodzinną i materialną;

- są skarbnicą wiedzy o rodzinie, przodkach, historii, tradycji, a także przekaznikami wiary, patriotyzmu, podtrzymywania rodzinnych więzi, zwyczajów ludowych, kultywowania świąt;

- posiadają wysokie zróżnicowane kwalifikacje zawodowe, prawnicze, ekonomiczne, pedagogiczne i inne niezwykle przydatne w pracy na rzecz organizacji pozarządowej lub lokalnej działalności w radach seniora, klubach, szkołach, zakładach opiekuńczych i domach pomocy społecznej;

- podjęcie pracy społecznej inspirowane je do wyjścia z domu, zadbania o swój wygląd, pozytywnego nastawienia do otoczenia;

- zajęcie pracą oraz styczność z osobami często dotkliwie poszkodowanymi przez los pozwala im na zachowanie dystansu do własnych dolegliwości i uciążliwości życia;

- praca na rzecz innych daje im energię do życia, optymizm, poczucie wysokiej własnej wartości i uznanie w oczach otoczenia.

Takie projekty jak **Akademia Liderów 60+** pozwalają na pozyskanie chętnych do pracy na zasadzie wolontariatu, za-inspirowanie ich do aktywności na tym polu, przekazanie im niezbędnych informacji o potencjalnych potrzebach, stwarzają warunki i zapewniają miejsca spotkań, niezbędne przeszkolenie, instruktaż, a także dają możliwość poznania nowych ludzi, zyskania ich wdzięczności uznania i szacunku.

Kiedy jeszcze otrzymają zielone światło do działania w postaci inspiracji oraz pomoc logistyczną w formie doradztwa specjalistycznego, a także środków finansowych, potrafią dokonać wielkich rzeczy.

Od rozwoju wolontariatu zależeć będzie także kondycja i

kreatywność organizacji pozarządowych, której stałymi pracownikami i liderami są z reguły osoby pracujące na zasadach wolontariatu.

Podsumowując: Najczęściej spotykane formy wolontariatu

WOLONTARIAT W NGO

Zdecydowana większość NGO wspomagana jest pracą wolontariuszy, a rodzaj działań zależy przede wszystkim od profilu organizacji. Wolontariusze w NGO wykonują prace biurowe, współpracują przy realizacji projektów, współorganizują konferencje, pomagają w działaniach promocyjnych, prowadzą zbiórki żywności, wyprowadzają psy ze schronisk na spacer, pomagają dzieciom z trudnych środowisk i wiele innych.

WOLONTARIAT AKCYJNY

Zgodnie z nazwą, wolontariusze okazjonalnie pomagają przy organizacji lub przeprowadzeniu konkretnej akcji/wydarzenia, np. imprezy plenerowej, przedsięwziętej kwesty, charytatywnego koncertu, konferencji upowszechniającej rezultaty projektu czy manifestacji na rzecz równości płci.

WOLONTARIAT SPORTOWY

Z pomocy wolontariuszy korzystają organizatorzy rozgrywek, zawodów i mistrzostw o takim charakterze. Angażują się w nie przeważnie entuzjaści określonej dyscypliny sportu, którzy pomagają w organizacji imprez sportowych i czuwają nad ich prawidłowym przebiegiem. Każdorazowo setki wolontariuszy oferują swoją pomoc przy maratonach, rozgrywkach ligowych czy mistrzostwach różnego szczebla.

WOLONTARIAT HOSPICYJNY

Pomoc wolontariuszy jest nieoceniona również w takich miejscach jak szpitale i hospicja. Przed osobami, które zdecydowały się na ten rodzaj wolontariatu stoi nie lada wyzwanie. Do zadań wolontariuszy w szpitalach i hospicjach należy m.in. wsparcie personelu przy pielęgnacji chorych, wspólne spędzanie czasu i - przede wszystkim - rozmowa z pacjentami.

WOLONTARIAT SZKOLNY

W coraz większej ilości szkół działają szkolne kluby wolontariusza, w ramach których uczniowie, nauczyciele, rodzice i absolwenci wspólnie realizują działania na rzecz społeczności szkolnej i środowiska lokalnego.

E-WOLONTARIAT

To wolontariat realizowany wirtualnie. E-wolontariusz wykonuje swoje zadania w całości lub częściowo przez Internet, pracując zdalnie z domu, biblioteki czy kawiarni. Do częstych zadań wirtualnych wolontariuszy należy pomoc w administrowaniu strony internetowej organizacji pozarządowej, pisanie tekstów promocyjnych, obsługa mediów społecznościowych czy np. świadczenie psychologicznego wsparcia poprzez czat internetowy.

KORPUS WOLONTARIATU AKADEMII LIDERÓW 60+

- wywiad z Krystyną Lewkowicz, koordynatorem projektu, Prezesem Fundacji „Ogólnopolskie Porozumienie UTW”

Pani Prezes, czym jest Korpus Wolontariatu?

- To szczególnie cenna wartość dodana realizowanego przez Fundację „Ogólnopolskie Porozumienie Uniwersytetów Trzeciego Wieku” projektu pod nazwą Akademia Liderów 60+. Konkretnie – to wyłoniona w trakcie prac nad projektem grupa doświadczonych działaczy różnych instytucji i organizacji pozarządowych, którzy mają bogate doświadczenia w tworzeniu i korzystaniu z pracy wolontariackiej jak również, m.in. dzięki udziałowi w projekcie, podejmują się szkolenia, instruowania, pomagania i zachęcania nowych osób do pracy społecznej na rzecz innych. Co ciekawe, w Korpusie Wolontariatu są zarówno osoby dojrzałe i młode chcące inspirować osoby starsze do wolontariatu.

Zgłosiły się także osoby nowe, pełne pomysłów i chęci do pracy, które chcą pracować społecznie, a nawet podjęły się samodzielnego opracowania i realizacji mikro projektów wolontariackich.

Właśnie, co to są te mikro projekty?

- Konstrukcja projektu Akademia Liderów 60+ przewiduje regranting, tj. przekazanie części uzyskanej dotacji na projekty wymyślone i opracowane przez najaktywniejszych wolontariuszy. Opracują oni samodzielnie niewielkie projekty, które przy pomocy mentorów i ekspertów zostaną wdrożone w życie. Otrzymają więc na starcie nie tylko pomoc logistyczną ale też niewielkie środki finansowe (ok. 2 tys. zł) na niezbędne koszty materialne związane z ich realizacją.

Każdy projekt otrzyma też atrakcyjną, indywidualną formę prezentacji multimedialnej, nagranie na CD, w przygotowaniu których pomogą nasi graficy i eksperci informatyki.

Dotychczasowe spotkania w Klubie wolontariusza wskazują na duże zainteresowanie tym mikro konkursem, a kandydaci na autorów zgłaszają mnóstwo ciekawych pomysłów.

Kto je będzie weryfikował i ile projektów ma szansę na realizację?

Nad tematyką mikro projektów debatujemy na bieżąco, bo to stała płaszczyzna działania naszych beneficjentów. Spotykamy się z pomysłodawcami w grupach i na indywidual-

alnych konsultacjach, podpowiadamy, doradzamy, inspirujemy wzbogacenie form i treści.

Założeniem projektów jest, że mają dotyczyć uaktywnienia się kandydatów na wolontariuszy w swoim najbliższym otoczeniu. Własne kwalifikacje, zainteresowania i doświadczenia mają być spożytkowane na pomoc innym. Bardziej doświadczeni (liderzy) pomagają nowym odnaleźć się w tej pracy i czerpać z niej satysfakcję, zdobywać uznanie i szacunek otoczenia.

Zasadą jest, że liderzy tych projektów nie pobierają wynagrodzeń, a budżet projektu przeznaczony jest na niezbędne koszty materialne, promocję oraz ewentualne zatrudnienie specjalistycznej kadry, np. przewodników, doradców, psychologów, obsługę prawną, adekwatnie do typu projektu.

Finalnym wydarzeniem będzie *Targowisko pomysłów*, na którym autorzy przy pomocy promotorów przedstawiać będą swoje wstępnie zweryfikowane projekty. Wspólna debata pomoże nadać projektom ostateczną treść i formę. Następnie, Rada Programowa Akademii Liderów 60+ wspierana przez ekspertów dokona oceny i udzieli promesy na realizację.

Na tych zasadach możemy przyjąć do realizacji aż dwaście mikro projektów. Zapewnimy im też we własnym zakresie dodatkową promocję i reklamę. Pomoc w promocji i reklamie zaoferowało też Miasto poprzez swoje kanały medialne i imprezy warszawskie.

Jakie wymierne korzyści wynikną z tych projektów?

Powstaną zapewne projekty edukacyjne dostępne dla wszystkich zainteresowanych, kampanie społeczne promujące idee ważne dla osób starszych, projekty ukierunkowane na poprawę dostępności usług, promowanie wysokiej jakości oferty rynkowej dla seniorów, usuwanie barier architektonicznych, dbałości o kulturę i otoczenie jak również bezpośrednią pomoc w codziennych sprawach.

Osoby samotne, potrzebujące wsparcia uzyskają zainteresowanie ich losem, otrzymają też nowe propozycje współpracy i pomocy ze strony autorów mikro projektów. Pomogą im zapewne w decyzji o „wyjściu z domu”, wzięciu udziału w oferowanych wydarzeniach, a także pomogą w rozwiązaniu wielu życiowych problemów, przeciwdziałać będą depresjom, wykluczeniu, osamotnieniu.

Możliwość zwrócenia się z prośbą o pomoc do konkretnego poznanego wcześniej wolontariusza zapewni osobom starszym poczucie bezpieczeństwa, poprawi sytuację i wzmocni ich pozycję w środowisku lokalnym i na rynku, zapobiegnie dyskryminacji ze względu na wiek i działaniom na ich szkodę ze strony urzędów, niesolidnych przedsiębiorców, a nawet rodziny.

Dla realizatorów będą one inspiracją do przeciwdziałania znieczulicy, szkołą wrażliwości na trudne sytuacje osób pokrzywdzonych przez los chorobą, ubóstwem, domową przemocą, samotnością, krzywdą wyrządzaną przez otoczenie, pozwolą też przynajmniej częściowo wyeliminować przypadki częstych oszustw i innych działań na szkodę osób starszych w różnych obszarach ich życia.

Będą też doskonałą szkołą pisania, realizowania, rozliczania i raportowania projektów społecznych, co zapewne ośmieli ich autorów do tworzenia w przyszłości większych projektów i występowania o dotacje na ich realizację w ogólnopolskich konkursach.

Co ważne, z zachowaniem praw autorskich, przekazujemy je senioralnemu środowisku do potencjalnego wykorzystania jako wzorce dobrych praktyk.

Jeśli zatem jakaś organizacja zechce powielić i wdrożyć w swoim otoczeniu nasz projekt, to jedynie zastrzegamy, aby nie zapomniała podać do publicznej wiadomości nazwiska autora oraz informacji, iż projekt pochodzi z Akademii Liderów 60+ Fundacji „OP UTW”.

Z plakatu promującego projekt wyczytałem zaproszenie na „śniadanie czwartkowe”, czy to nawiązanie do słynnych królewskich obiadów czwartkowych?

- (Ha, ha!) Raczej nie! Menu znacznie skromniejsze, atmosfera robocza i salka konferencyjna wydzielona z biura Fundacji.

A tak na poważnie, **śniadania czwartkowe** to spotkania w Klubie Wolontariusza, także stanowiącym jeden z efektów twardych projektu, gdzie już działający wolontariusze, osoby zainteresowane wolontariatem, beneficjenci projektu spotykają się aby uzyskać poradę, wymienić doświadczenia, zgłosić problem wymagający wsparcia eksperckiego, a przy okazji w miłej atmosferze wspólnie napić się kawy i zjeść ciasteczko.

Elementem każdego „śniadania czwartkowego” jest też obecność eksperta, który udziela porad adekwatnych do zgłaszanych wcześniej problemów. Są to prawnicy, informatycy, kierownicy zakładów opiekuńczo-leczniczych, oferujący osobom starszym pobyty czasowe i stałe, turnusy rehabilitacyjne „po szpitalu”, pracownicy Urzędu Miasta st. Warszawy i innych organizacji.

Efektem tych spotkań jest pozyskanie nowej wiedzy, wymiana doświadczeń i inspiracje do wzbogacania form dzia-

łań wolontariackich. To kuźnia pomysłów i tworzenie katalogu dobrych praktyk.

Czym wyróżniać się będzie Korpus Wolontariatu Akademii Liderów 60+ od innych wolontariuszy.

Utworzony będzie katalog, czyli wykaz imienny członków Korpusu, z podaniem rodzaju i zakresu oferowanej pomocy, potencjalnego czasu świadczeń oraz telefonem kontaktowym.

Członkowie Korpusu wolontariatu otrzymają specjalne imienne identyfikatory i wizytówki.

Te działania wzmacniać będą zaufanie osób potrzebujących, dając im poczucie bezpieczeństwa, że wolontariusz Korpusu Akademii Liderów 60+ to nie kolejny akwizytor, naciągacz itp.

Katalog członków Korpusu Wolontariatu będzie upubliczniony i wyłożony we wszystkich siedzibach naszych partnerów i zaprzyjaźnionych organizacji.

Uruchomiony będzie specjalny telefon, pod którym osoby potrzebujące mogą zgłosić potrzebę pomocy lub, co ważne i nowe, **także uwiarygodnić osobę wolontariusza.**

Projekty wybrane do realizacji w ramach projektu dostępne będą dla szerokiego grona odbiorców i charakteryzować się będą ogromnym zróżnicowaniem tematycznym.

Czy projekt przewiduje jakieś zachęty dla samych wolontariuszy Korpusu.

Praca wolontariacka to przede wszystkim własna satysfakcja i poczucie spełnienia w pracy na rzecz innych.

Chcemy jednak dać szczególny wyraz uznania dla postaw najaktywniejszych wolontariuszy i osób organizujących ten niezwykle ruch, tak więc zostanie zorganizowana uroczysta konferencja podsumowująca projekt, z udziałem prasy, w tym telewizji senioralnej TV60+, na której zaprezentujemy sylwetki i wywiady z najbardziej zaangażowanymi wolontariuszami, wręczymy im dyplomy, komplet wizytówek, zaprezentujemy ich projekty.

Przewidujemy także nakręcenie filmu z prezentacją najciekawszych wydarzeń projektu i prezentacją sylwetek autorów mikro projektów.

Członkowie Korpusu mogą nadal korzystać z całej infrastruktury lokalowej i biurowej Klubu Wolontariusza, spotykać się tam z osobami potrzebującymi pomocy oraz innymi wolontariuszami.

Praktyka pokazała, że „śniadania czwartkowe” to bardzo dobra płaszczyzna dla takiej działalności, wysoko oceniona przez uczestników zarówno z uwagi na merytoryczne wartości doradcze jak i przyjazną klubową atmosferę, więc będą one kontynuowane także w kolejnych latach.

Rozmawiał: Florian Kott

1

AKADEMIA LIDERÓW 60+

Fundacja „Ogólnopolskie Porozumienie Uniwersytetów Trzeciego Wieku” i PARTNERZY

2

Fundacja Warszawski Instytut Bankowości

Krajowy Instytut Gospodarki Senioralnej

Biblioteka Publiczna Wawer

Uniwersytet Trzeciego Wieku SGH

Oddział Rejonowy PZERiI Warszawa Targówek

Towarzystwo Alzheimer

Każdy z partnerów opracował 2 mikro projekty

oraz
utworzył
KORPUS
WOLONTARIATU

3

Rozszerzenie kompetencji liderów ngo

Promowanie wysokich standardów wolontariatu

Tworzenie projektów wolontariackich

Integracja środowiska wolontariuszy

Wydanie poradnika dla wolontariuszy

Utworzenie Korpusu Wolontariatu

CELE PROJEKTU

Ścieżka kariery-

- bierny uczestnik-
- wolontariusz-
- instruktor-
- lider – organizator wolontariatu

4

Formy realizacji Akademii Liderów 60+

- Warsztaty, seminaria, wykłady
- zajęcia aktywizujące i warsztatowe dla osób niesamodzielnych
- wizyty studyjne połączone z zajęciami integracyjnymi z pensjonariuszami w ośrodkach medycznych stacjonarnej opieki
- Poradnik Wolontariusza
- Seminarium eksperckie w Konstancinie
- 12 mikro projektów wolontariackich, opracowanych przez Partnerów
- KORPUS WOLONTARIATU

5

Właściwy człowiek na właściwym miejscu - badanie predyspozycji kandydata na wolontariusza

- Praca z dziećmi
- Praca z osobami starszymi i niepełnosprawnymi
- Złota rączka – pomoc techniczna
- Praca administracyjna i dydaktyczna na rzecz organizacji
- Praca na rzecz zwierząt i ochrony środowiska
- Organizacja turystyki i aktywności fizycznej
- Animacja kultury, spotkania integracyjne, świąteczne, artystyczne
- Edukacja – wykłady, kursy komputerowe, lektoraty, korepetycje, szkolenia, konwersacje w językach obcych

6

Zetknięcie z rzeczywistością: wolontariusz – miejsce pracy i podopieczny

1. Wizyta w domu dziecka, w szpitalu pediatrycznym dla przewlekle chorych, przedszkolu, pogotowiu opiekuńczym, izbie dziecka w Policji;
2. Pacjent geriatryczny w szpitalu, hospicjum, ośrodek pomocy społecznej, dom opieki stacjonarnej, ośrodek dla bezdomnych, noclegownia
3. Wizyta w azylu dla bezdomnych zwierząt, na dzikich wysypiskach śmieci,
4. Umiejętności techniczne, posiadanie narzędzi, bank czasu
5. Kwalifikacje formalne, znajomość specyfiki organizacji, języków obcych
6. Predyspozycje fizyczne, doświadczenia
7. Kwalifikacje artystyczne
8. Umiejętności dydaktyczne

7

Poradnik wolontariusza

Prawne aspekty organizacji i korzystania z wolontariatu

- prawa i obowiązki wolontariusza
- pytania i odpowiedzi, rozwiązywanie problemów
- targowisko pomysłów na mikro projekty
- Korpus Wolontariatu

Aspekty praktyczne wolontariatu-uznanie i satysfakcja

- bezpieczeństwo stron
- efektywność działania
- system wyróżnień
- Kluby Wolontariusza
- seminarium wyjazdowe

8

Śniadania czwartkowe

Miejsce:

Klub Wolontariusza Fundacji OP
UTW, ul. Patriotów 309, kl. A, lok.15
(vis a vis stacji PKP Warszawa
Międzylesie), czwartek, godz. 9.00

Dojazd SKM, 521, Mini Bus, 147, 219,
115

ZAPRASZAMY !!!

Program:

Spotkania z ekspertami

Spotkania integracyjne

Poradnictwo, doradztwo

Korzystanie z infrastruktury
biurowej

Szczegółowe informacje
biuro@fundacjaoputw.pl

9

Kluby wolontariusza

Klub Wolontariusza UTW SGH, ul. Rakowiecka 24, sala 104,
e-mail:utw@sgh.waw.pl, tel. 22 564 98 10

Informacje o programie: Czesław Ochenduska

Klub Wolontariusza Fundacji OP UTW, ul. Patriotów 309, kl. A, lok.15
e-mail:biuro@fundacjaoputw.pl

Informacje o programie: Teresa Janiszewska tel. 661 470 105

10

Poradnik wolontariusza i dobre praktyki
1000 egz.

Dwa kluby wolontariusza (Mokotów,
Międzylesie)

8 śniadań czwartkowych – spotkań
eksperckich

5 wizyt studyjnych w ośrodkach
rehabilitacyjnych i stacjonarnego pobytu

Seminarium konkursowe w Konstancinie

EFEKTY PROJEKTU

1. Promocja wolontariatu
2. Integracja środowiska
3. Wymiana doświadczeń

11

12 mikro projektów – dobre praktyki

Udział w senioralnych i imprezach miejskich

Film obrazujący efekty projektu
(www.fundacjaoputw.pl/TV60+)

Raport z ewaluacji projektu

Gala wolontariatu w SGH - podsumowanie

EFEKTY PROJEKTU

4. Miejsca przyjazne wolontariuszom
5. Pomoc logistyczna, prawna, organizacyjna

Recenzje - Rekomendacje

12

Projekt AKADEMIA LIDERÓW 60+ zebrał bardzo pozytywne recenzje uczestników i partnerów projektu.

Niespotykanym w innych projektach był regranting środków, który niezwykle uaktywnił beneficjentów bezpośrednich i PARTNERÓW.

Jako projekt bardzo pracochołonny i wart kontynuacji powinien być powtórzony w 2018 roku, ale w cyklu umowy 3-letniej.

Rozdział 2.

Prawa i obowiązki wolontariuszy oraz podmiotów korzystających z ich pracy. Pytania i odpowiedzi.

Konrad Dziuba

Czy mogę zostać wolontariuszem?

Zgodnie z treścią kluczowego, z punktu widzenia przedmiotu niniejszego opracowania, aktu prawnego, tj. Ustawy o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie wolontariuszem jest osoba fizyczna, która ochotniczo (dobrowolnie) i bez wynagrodzenia wykonuje świadczenia na zasadach określonych w ustawie, angażując się w pracę na rzecz m.in. organizacji pozarządowych, organizacji kościelnych czy administracji publicznej. Podejmując próbę zdefiniowania pojęcia „wolontariat” trafnym wydaje się przyjęcie, iż jest to świadoma, dobrowolna działalność podejmowana na rzecz innych, wykraczającą poza więzy rodzinno-koleżeńsko-przyjacielskie.

Wolontariuszem może być każdy, jednakże należy pamiętać, iż wolontariusz powinien posiadać kwalifikacje i spełniać wymagania odpowiednie do rodzaju oraz zakresu wykonywanych świadczeń, jeżeli obowiązek posiadania takich kwalifikacji i spełniania stosownych wymagań wynika przepisów obowiązującego prawa. Zasadnym jest podkreślić, iż również członek stowarzyszenia może wykonywać zadania w ramach wolontariatu na rzecz stowarzyszenia, którego jest członkiem. Jeśli więc członek stowarzyszenia chce zaangażować się w działania na zasadzie wolontariatu to organizacja powinna zgodnie z literą prawa zawrzeć z nim umowę (porozumienie).

Na uwagę zasługuje fakt, iż osoby bezrobotne mogą być wolontariuszami, a wykonywanie przez nie świadczeń nie powoduje utraty statusu bezrobotnego i prawa do zasiłku.

Czy wolontariusz jest pracownikiem?

Wolontariusz nie jest pracownikiem. Znamiennej różnicą między pracownikiem a wolontariuszem jest to, iż wolontariusz nie pobiera za wykonywane świadczenia (swoją pomoc) wynagrodzenia. Ponadto wolontariusz wykonuje świadczenie na podstawie porozumienia, a nie umowy o pracę. Nadmienić należy, iż zgodnie z przepisami obowiązującego prawa świadczenie wykonywane przez wolontariusza nie jest „świadczeniem pracy”, ale „świadczeniem odpowiadającym świadczeniu pracy”.

Stosunek prawny łączący korzystającego (organizację) z wolontariuszem nie jest stosunkiem pracy, tylko stosunkiem cywilnoprawnym. Do spraw nieuregulowanych w porozumieniu wolontariackim oraz ustawie o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie stosuje się przepisy Kodeksu cywilnego, a nie Kodeksu pracy. Podkreślenia wymaga fakt, iż okres wykonywania świadczeń wolontarystycznych nie wpływa też na uprawnienia pracownicze - urlop wypoczynkowy, świadczenia emerytalne oraz nie zalicza się do stażu pracy.

Praktyki/staże a wolontariat.

Praktyki oraz staże nie są wolontariatem. Warto zwrócić uwagę, iż np. praktyki studenckie wynikają z obowiązku zapisanego w regulaminie szkoły lub studiów. W następstwie powyższego, nie ma więc mowy w takim przypadku o dobrowolności w ich odbywaniu – jest to obowiązek ucznia, studenta i nie może być utożsamiany z wolontariatem. Praktyki studenckie są formą zdobywania praktycznej wiedzy związanej z kierunkiem studiów. Ich odbycie jest obowiązkiem studenta, a więc praktyka studencka, choć bezpłatna - nie jest dobrowolna i nie jest wolontariatem.

W przypadku stażystów – przedmiotową instytucję reguluje Ustawa o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, która definiuje staż jako nabywanie przez bezrobotnego umiejętności praktycznych do wykonywania pracy poprzez wykonywanie zadań w miejscu pracy bez nawiązania stosunku pracy pomiędzy pracodawcą a bezrobotnym.

Podsumowując, zarówno praktykanci jak i stażyści nie są wolontariuszami w trakcie praktyki i stażu, co nie wyłącza możliwości zaangażowania się w wolontariat.

Czy można być wolontariuszem i pracownikiem jednocześnie w tej samej organizacji?

Na samym wstępie należy podkreślić, że fakt, iż dana osoba jest zatrudniona w określonej organizacji pozarządowej na podstawie umowy o pracę nie może przekreślać jej możliwości zaangażowania się w działalność tej organizacji jako wolontariusz. W szczególności nie można tego zabro-

nić, jeżeli pracownicy wykonywali wcześniej na rzecz danej organizacji pracę jako wolontariusze – jeszcze przed nawiązaniem stosunku pracy. Jeżeli osoby te są członkami organizacji pozarządowej, to naturalnym następstwem członkostwa w organizacji jest ich społeczne zaangażowanie w jej działalność.

Jak rozgraniczyć zatrudnienie od wolontariatu?

Gdy mamy do czynienia z sytuacją, iż pracownicy wykonują w danej organizacji pozarządowej taką samą lub zbliżoną pracę w ramach stosunku pracy i jednocześnie podejmują się jej jako wolontariusze, powstają trudności z faktycznym wyodrębnieniem obowiązków wykonywanych w ramach stosunku pracy od świadczenia pracy w ramach wolontariatu. W następstwie powyższego pojawia się szereg wątpliwości, czy zadania w ramach wolontariatu były wykonywane całkowicie dobrowolnie i ich realizacja nie wynikała z polecenia czy inicjatywy pracodawcy. Istotnym jest, iż w ewentualnym sporze na pracodawcy będzie ciążył obowiązek wykazania tych okoliczności - wykazania, że wolontariat był dobrowolny, a pracodawca nie uciekał od wypłaty wynagrodzenia np. z tytułu nadgodzin.

Celem uniknięcia opisanych powyżej wątpliwości, organizacja powinna jasno, w formie pisemnej skonkretyzować zasady i kryteria:

- pozwalające odróżnić obie formy zaangażowania,
- ustalić fakt braku polecenia pracodawcy,
- dobrowolność i bezpłatny charakter pracy wolontariuszy.

Organizacja powinna zapoznać z tymi zasadami i kryteriami pracowników, a także wprowadzić i stosować te same zasady wobec wszystkich wolontariuszy.

Czy wiek może być ograniczeniem w podejmowaniu pracy wolontarystycznej?

Co do zasady nie ma takich ograniczeń: osoba w każdym wieku może zostać wolontariuszem. Należy jednak pamiętać, iż osoba niepełnoletnia (nie mająca pełnej zdolności do czynności prawnej) musi uzyskać pisemną zgodę rodziców bądź opiekunów prawnych na podjęcie wolontariatu. Warto także nadmienić, iż pełnoletność jest wymagana, aby być wolontariuszem np. w niektórych placówkach opiekuńczo-wychowawczych (jeżeli wymagają tego przepisy).

Jakie należy mieć wykształcenie i doświadczenie, aby zostać wolontariuszem?

Przepisy obowiązującego prawa nie precyzują wymogów dotyczących wykształcenia, predyspozycji, statusu majątkowego oraz doświadczenia wolontariuszy. Wolontariuszem

może być każdy, jednakże nie każdy może być wolontariuszem „wszędzie”. Co do zasady, zgodnie z treścią art. 43 Ustawy o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie, wolontariusz powinien posiadać kwalifikacje i spełniać wymagania odpowiednie do rodzaju i zakresu wykonywanych świadczeń wolontarystycznych. Przykładem miejsca, w którym od wolontariuszy wymaga się stosownego wykształcenia oraz doświadczenia są podmioty lecznicze, placówki opiekuńczo-wychowawcze oraz poradnie psychologiczno-pedagogiczne. Wymogi względem wolontariusza oraz jego obowiązki skatalogowane są w porozumieniu między wolontariuszem a korzystającym. Należy pamiętać, iż jednym z celów wolontariatu jest w szczególności podnoszenie poziomu wiedzy i kwalifikacji zawodowych wolontariusza.

Ile czasu muszę poświęcić jako wolontariusz?

Ramy czasowe oraz częstotliwość świadczeń wolontariusza określane są w treści porozumienia między wolontariuszem i korzystającym, w ramach możliwości organizacyjnych wolontariusza oraz potrzeb korzystającego. Istotnym jest to, aby już na początku wolontariatu precyzyjnie określić ilość czasu, jaką wolontariusz może poświęcić na pomoc w danej organizacji. Określenie wymiaru czasu wolontariatu pozwoli na stworzenie odpowiedniego katalogu obowiązków wolontariusza, który będzie dostosowany do ustalonego wcześniej harmonogramu i częstotliwości wykonywania świadczeń. Musimy pamiętać, iż pomimo nieodpłatnego charakteru wolontariatu jesteśmy zobowiązani do wykonywania cięższych na nas (jako wolontariuszach) obowiązków, stąd należy przed rozpoczęciem wolontariatu zastanowić się, ile realnie czasu chcemy przeznaczyć na wolontariat, przy uwzględnieniu innych aktywności społecznych i zawodowych.

Od czego zacząć?

Gdy zdecydujemy się na podjęcie aktywności w obszarze wolontariatu powinniśmy precyzyjnie określić swoje zainteresowania i stworzyć coś w rodzaju osobistego „profilu wolontariusza”, celem odpowiedniego określenia miejsca, w którym będziemy świadczyć pomoc. Przed przystąpieniem do pracy wolontarystycznej, zanim zdecydujemy się, komu chcemy pomagać i w jakim zakresie, warto odpowiedzieć sobie na kilka ważnych z punktu widzenia organizacji wolontariatu pytań:

- Z jaką grupą społeczną łatwo nawiązujesz relacje?

Czy preferujesz pracę z dziećmi, rówieśnikami, czy może z osobami starszymi? Czy kontakt z innymi, nieznanymi osobami nie stanowi dla Ciebie problemu, czy wolisz raczej pracować np. w biurze przy weryfikacji dokumentacji?

- Co chcesz robić jako wolontariusz?

Czy jesteś w stanie pomagać dzieciom w nauce, a może być osobą pomocną przy rehabilitacji osób starszych, przy

opiece nad chorymi, niepełnosprawnymi, czy może bardziej preferujesz prace biurowe, informatyczne, opiekę nad zwierzętami, a może na rzecz ochrony środowiska?

- Jak dużo czasu możesz poświęcić?

Ile czasu możesz poświęcić na wolontariat i w jakie dni tygodnia? Czy chcesz się zaangażować długoterminowo, czy może raczej szukasz pojedynczej akcji? Czy chcesz zaangażować się w konkretne dni tygodnia, czy twój wolontariat będzie musiał się dostosować do twojego nieregularnego planu tygodnia i innych Twoich obowiązków? Czy termin wolontariatu nie stanowi dla Ciebie problemu, czy szukasz możliwości działania tylko w wakacje, ferie zimowe, albo w trakcie twojego urlopu?

- Jakie są Twoje kompetencje i umiejętności?

W czym się specjalizujesz, jakie są Twoje kluczowe umiejętności, wokół jakiego obszaru skupiasz swoje zainteresowania oraz czy posiadasz doświadczenie, które możesz wykorzystać w wolontariacie? Czy znasz języki obce? Czy potrafisz obsługiwać komputer, określone oprogramowanie, sprzęt biurowy lub maszyny przemysłowe? Pamiętaj, że wszystkie Twoje talenty i umiejętności mogą być wykorzystane w ramach wolontariatu.

- Czego oczekujesz?

Wolontariat oprócz pomocy innym ma stanowić także wartość dodaną dla samego wolontariusza. Wolontariat to nie tylko dawanie, ale także bardzo cenna praktyka, która ma umożliwić wolontariuszowi zdobycie nowych kompetencji i wiedzy. Ważne jest, aby organizator wolontariatu wiedział czego oczekuje wolontariusz.

Odpowiedzi na powyższe pytania będą stanowić swego rodzaju drogowskaz, który pozwoli na podjęcie trafnej decyzji, w jakim miejscu chcemy świadczyć pomoc w ramach wolontariatu i w jaki sposób chcemy realizować się w tym obszarze.

Gdzie się zgłosić?

Najlepiej rozejrzeć się wokół siebie, wokół swojego miejsca zamieszkania, w swoim środowisku i pomyśleć, gdzie przyda się pomoc. Jeżeli ktoś zdecyduje się pomagać osobie indywidualnej (np. samotnej mamie w terapii niepełnosprawnej córki lub dotrzymać towarzystwa starszemu małżeństwu), dobrze skontaktować się w tym celu z najbliższym ośrodkiem pomocy społecznej, iść do parafii i zapytać, czy wśród podopiecznych tych placówek nie ma takich osób.

Możemy też odwiedzić organizację pozarządową, urząd miasta czy gminy w swoim miejscu zamieszkania. One również, z racji prowadzonej działalności, orientują się w lokalnych inicjatywach i często wiedzą, gdzie są potrzebni wolontariusze. Zawsze też można zwrócić się do najbliższego Centrum Wolontariatu, a jego pracownicy na pewno pomogą w doborze właściwego miejsca. Przydatny też może być serwis wolontariat.ngo.pl, w którym publikowane są ogłoszenia organizacji poszukujących wolontariuszy do pomocy.

szczenia organizacji poszukujących wolontariuszy do pomocy.

Jakie są obowiązki organizacji wobec wolontariuszy świadczących pomoc w ramach jej struktury?

- Zawarcie porozumienia z wolontariuszem

Przed przystąpieniem do współpracy strony (wolontariusz oraz korzystający) zobowiązane są zawrzeć porozumienie o współpracy, które określać będzie warunki, przedmiot i zakres współpracy. W zależności od czasu trwania współpracy przedmiotowe porozumienie może być zawarte w formie pisemnej lub ustnej.

- Jeśli okres współpracy wynosi do 30 dni – umowa może mieć formę ustną.

- Przy okresie współpracy powyżej 30 dni – umowa obligatoryjnie musi być zawarta w formie pisemnej.

(Należy przyjąć, iż powyższy okres to 30 dni kalendarzowych liczonych od pierwszego dnia, w którym wolontariusz wykonał dla danej organizacji określone świadczenie)

Pamiętajmy, iż przedmiotowe porozumienie musi mieć formę pisemną także wtedy, gdy wolontariusz zażąda potwierdzenia go w takiej formie (art. 44 ust. 2).

- Poinformowanie o bezpiecznych i higienicznych warunkach wykonywania świadczeń

Organizacja korzystająca z pomocy wolontariusza zobowiązana jest poinformować go o bezpiecznych i higienicznych warunkach wykonywania świadczeń. Co więcej, korzystający winien zapewnić wolontariuszowi takie warunki. Powyższego obowiązku nie należy mylić i utożsamiać z koniecznością zapewnienia szkolenia w zakresie BHP. Nadmienić trzeba, iż przepisy prawa nie przewidują takiego obowiązku względem wolontariusza, bowiem nie ma on statusu pracownika. Niemniej jednak, aby zapobiec negatywnym następstwom niebezpieczeństw związanych z pracą wolontariusza, powinien on zostać zaznajomiony z zasadami postępowania w sytuacjach awaryjnych, np. znać przebieg dróg ewakuacyjnych, zasady zachowania w trakcie pożaru, procedury właściwego wykonywania powierzonych mu czynności.

- Zagwarantowanie środków ochrony osobistej

Tworząc katalog obowiązków wolontariusza i powierzając mu do realizacji określone zadanie, korzystający (organizacja) zobowiązany jest zaopatrzyć wolontariusza w odpowiednie i właściwe ze względu na charakter, i specyfikę zadania środki ochrony osobistej. Dla przykładu, jeśli wolontariusz będzie pomagał w pracach porządkowych w ogrodzie powinien mieć ubiór chroniący go przed ewentualnymi skaleczeniami, zaś jeśli odwiedzał będzie dzieci w szpitalu to powinien mieć fartuch i obuwie ochronne.

- Zaświadczenie i opinia

Na prośbę wolontariusza (art. 44 ust. 3) organizacja ma obowiązek wystawić mu zaświadczenie potwierdzające współpracę lub (również na życzenie wolontariusza) przy-

gotować opinię o sposobie wykonywania przez niego zadań. Pamiętajmy, iż jako wolontariusze mamy powyższe uprawnienie, bowiem pozytywne rekomendacje wzbogacają nasz dorobek zawodowy i warto je gromadzić jako swoistego rodzaju wizytówkę zawodową.

Jakie wolontariusz ma prawa?

Ustawa o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie daje wolontariuszom szereg uprawnień. Wolontariusz ma prawo do:

- okresu próbnego pozwalającego poznać specyfikę nowej pracy;
- otrzymywania wymaganych środków ochrony osobistej;
- bycia poinformowanym o ryzyku dla zdrowia i bezpieczeństwa związanym z wykonywaniem świadczeń, a także o zasadach ochrony przed zagrożeniem;
- zapewnienia, na zasadach takich jak pracownicy, bezpiecznych i higienicznych warunków pracy;
- zwrotu poniesionych kosztów podróży służbowych i diet związanych ze świadczeniem;
- uzyskania pisemnego potwierdzenia treści porozumienia;
- otrzymania zaświadczenia o wykonaniu świadczeń;
- zaopatrzenia z tytułu wykonywania świadczeń – innymi słowy prawo do odszkodowania, a nawet renty inwalidzkiej, jeżeli podczas wykonywania świadczeń ulegnie wypadkowi;
- zwrotu pokrycia kosztów ogólnie przyjętych wynikających z umów międzynarodowych, gdy w porozumieniu jest mowa o oddelegowaniu wolontariusza na terytorium innego państwa;
- bycia poinformowanym o swoich prawach i obowiązkach.

Czy jako wolontariusz mam prawo do ubezpieczenia?

- Ubezpieczenie NNW

Przepisy prawa nakładają na korzystającego (organizację) obowiązek zapewnienia wolontariuszowi ubezpieczenia od następstw nieszczęśliwych wypadków.

Warto zauważyć, iż jeśli czas współpracy jest krótszy niż 30 dni kalendarzowych owe ubezpieczenie wykupić można w dowolnej firmie ubezpieczeniowej, zaś gdy czas współpracy jest dłuższy niż 30 dni ubezpieczenie NNW jest gwarantowane przez państwo polskie na podstawie znowelizowanej tzw. małej ustawy wypadkowej (ustawa o zaopatrzeniu z tytułu wypadków lub chorób zawodowych powstałych w szczególnych okolicznościach). W takiej sytuacji konieczne jest podpisanie z wolontariuszem porozumienia o współpracy – umowy wolontarystycznej, która jest niejako promesą polisy ubezpieczeniowej.

Prawo nakazuje również zapewnić ubezpieczenie NNW wolontariuszowi, który na podstawie zawartego porozumienia będzie pracował za granicą, na terenie gdzie trwa kon-

flikt zbrojny, wystąpiła klęska żywiołowa lub katastrofa naturalna. Jeśli wolontariusz jest wysyłany do pracy za granicą lecz nie będzie pracował w niebezpiecznych warunkach to korzystający ze świadczenia może wykupić wolontariuszowi ubezpieczenie NNW.

- Ubezpieczenie kosztów leczenia

Przepisy prawa stanowią, iż korzystający zobowiązany jest do zapewnienia wolontariuszowi ubezpieczenia „kosztów leczenia podczas pobytu za granicą, jeżeli kosztów tych nie pokrywa się z innego tytułu, w szczególności na podstawie przepisów o koordynacji, w rozumieniu ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych”, który na podstawie zawartego porozumienia będzie pracował za granicą, na terenie gdzie trwa konflikt zbrojny, wystąpiła klęska żywiołowa lub katastrofa naturalna.

- Ubezpieczenie OC

Polskie prawo nie ustanawia obowiązku wykupienia ubezpieczenia OC na okoliczność współpracy z wolontariuszami. Niemniej jednak, warto nabyć takie ubezpieczenie, bowiem chroni ono korzystającego (organizację, placówkę) przed ewentualnymi roszczeniami osób trzecich, w wyniku działań wolontariuszy.

Jakie wolontariusz ma obowiązki?

Zgodnie z Ustawą o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie wolontariusz powinien posiadać kwalifikacje i spełniać wymagania odpowiednie do rodzaju i zakresu świadczonej pomocy, jeżeli taki obowiązek wynika z przepisów prawa (np. w przypadku pomocy medycznej osobom bezdomnym lub w przypadku wolontariuszy na stanowisku nauczyciela). Jest on również zobligowany do wywiązania się z obowiązków określonych w porozumieniu, nawet jeśli nie przybrało ono formy pisemnej. Jest odpowiedzialny również za dbanie o powierzony majątek, mienie rzeczowe, a także przestrzegać np. tajemnicy służbowej. Co do zasady wolontariusz powinien wykonywać powierzone mu obowiązki z należytą starannością, z uwzględnieniem dbałości o wizerunek organizacji, w której działa.

Co to jest etyka pracy wolontariusza?

Podjmując decyzję o zaangażowaniu się i pomoc w charakterze wolontariusza musimy mieć na uwadze, iż oprócz regulacji prawnych, w obrębie przedmiotowej materii występuje także tzw. „kodeks etyczny wolontariusza”.

Innymi słowy mówiąc jest to nieformalny zbiór norm postępowania, którymi każdy wolontariusz powinien się kierować:

Oto one:

- będę wypełniać wszystkie zadania związane z przyjętą rolą;

- nie będę składać obietnic, których nie jestem w stanie spełnić;
- w przypadku niemożności wywiązania się ze zobowiązań, poinformuję o tym koordynatora pracy wolontariuszy;
- zachowam dyskrecję w sprawach prywatnych, będę unikać zachowań, które mogą być niewłaściwie rozumiane;
- będę otwarty na nowe pomysły i sposoby działania;
- wykorzystam szansę poznania i nauczania się nowych rzeczy od innych osób;
- nie będę krytykować rzeczy, których nie rozumiem;
- będę pytać o rzeczy, których nie rozumiem;
- będę działać w zespole;
- będę osobą, na której można polegać;
- będę pracować lepiej i z większą satysfakcją wykonując to, czego się ode mnie oczekuje;
- będę chętnie się uczyć; wiem, że nauka jest nieodłączną częścią każdej dobrze wykonanej pracy;
- będę uczestniczyć w obowiązkowych spotkaniach;
- postaram się być bardzo dobrym wolontariuszem.

Czy można być wolontariuszem za granicą?

Tak. Osoba, która chce zostać wolontariuszem za granicą musi być pełnoletnia i znać język angielski lub język kraju, do którego zamierza się wybrać. Najczęściej poszukiwane są osoby mające już jakiekolwiek doświadczenie wolontarystyczne, ale nie jest to obowiązek. Jeśli wolontariusz udaje się do egzotycznych krajów (np. w Afryce, Azji, czy Ameryce Południowej), powinien zainteresować się, czy nie musi poddać się odpowiednim szczepieniom.

Jeśli zamierzamy wyjechać do pracy wolontarystycznej za granicę – najlepiej zasięgnąć opinii i poprosić o pomoc organizacje, które się tym zajmują. Wiele z nich prowadzi najróżniejsze programy wymiany wolontarystycznej, bądź dysponuje kontaktami do organizacji w innych krajach. One też udzielą informacji o potrzebnych dokumentach, zasadach ubezpieczenia itp.

Warto przed wyjazdem zorientować się, co wolontariusz będzie miał zagwarantowane na miejscu, a o co musi zadbać sam, kto pokryje koszty podróży i uzyskania ewentualnej wizy (nie zawsze można liczyć na ich zwrot), czy organizatorzy zapewniają wyżywienie, zakwaterowanie (w jakich warunkach), kieszonkowe.

Czy cudzoziemcy mogą być wolontariuszami?

Ustawa o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie dopuszcza taką możliwość. Co ważne, nie trzeba mieć do tego ani stosownego pozwolenia na pracę, ani wizy. Wolontariat jest bowiem działalnością odpowiadającą świadczeniu pracy, ale nie jest pracą, jest świadczeniem nieodpłatnym, nie podlegającym regulacjom rynku pracy.

Podsumowanie Redakcji

Praca na rzecz innych ludzi to bardzo szlachetne zajęcie. Może być dla wolontariusza źródłem wielkiej satysfakcji, misji dającej poczucie czynienia dobra, bycia potrzebnym. Trzeba jednak pamiętać, że sam entuzjazm nie wystarczy, a proza życia, z jaką spotykają się wolontariusze nie zawsze odpowiada wyidealizowanym wyobrażeniom. Każdy rodzaj wykonywanej pracy wolontariackiej wymaga niezbędnej wiedzy i odpowiednich predyspozycji psychofizycznych.

W szczególności praca z osobami chorymi, niepełnosprawnymi, niesamodzielnymi wymaga niewyobrażalnej wyrozumiałości, cierpliwości, taktu, bo zachowania takich osób nie zawsze mieszczą się w powszechnie przyjętych standardach i bywają dla zdrowych ludzi niezrozumiałe, często trudne do zaakceptowania.

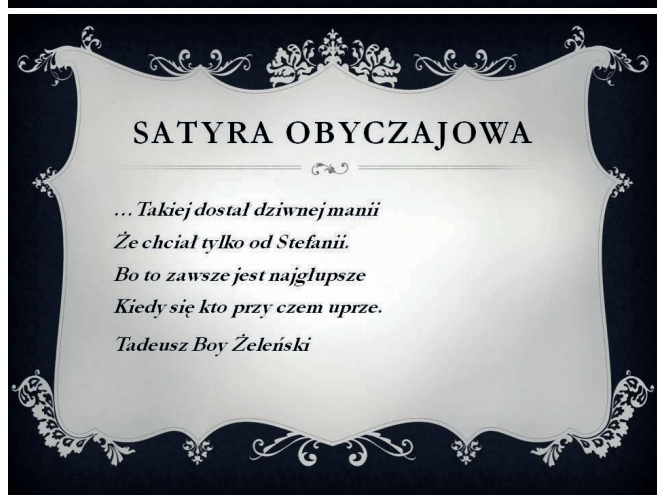
Praca z chorymi wymaga też elementarnej wiedzy opiekuńczo-medycznej, a także praktycznych umiejętności obchodzenia się z osobami niepełnosprawnymi, technik ich pielęgnacji, higieny itp.

Dlatego niezwykle ważne jest przygotowanie wolontariusza do wybranej przez siebie „specjalizacji” i dostarczenie mu nie tylko wiedzy teoretycznej i bezpośrednich narzędzi niezbędnych do wykonywania pracy, ale także umożliwienie mu praktycznego zweryfikowania swoich wyobrażeń i kwalifikacji z rzeczywistością, tj. kontaktu z potencjalnym „miejscem pracy” i podopiecznymi.

Autorzy projektu Akademii Liderów 60+ rozpoczęli akredytację wolontariuszy do projektu od umożliwienia im wizytacji na Oddziale Geriatrycznym Szpitala Wolskiego, wizyt studyjnych w ośrodkach długoterminowego, stacjonarnego pobytu dla osób niesamodzielnymi, ośrodku rehabilitacji pacjentów po udarach i zawałach, domach pomocy społecznej, placówkach okresowego pobytu rehabilitacyjnego i pobytu długoterminowego Akademickiego Centrum Medycznego, a także wizytacji ośrodka „Konstancja” dla chorych wymagających stałego podłączenia do respiratorów, dla poruszających się na wózkach itp.

Dodatkowe wywiady z kandydatami na wolontariuszy oraz opisy ich dotychczasowych doświadczeń i kwalifikacji pozwoliły „wydobyć” z nich i zidentyfikować najcenniejsze predyspozycje i kwalifikacje do określonych prac, pozwalające na dobór optymalnych „miejsc pracy” gdzie kwalifikacje te są bezcenne.

„Właściwy człowiek na właściwym miejscu” - to bowiem tajemnica sukcesu wolontariatu.

Mikro projekty przyjęte do realizacji w konkursie Akademii Liderów 60+

Klub satyry i poezji UTW SGH

Autorka: Gabriela Łozińska

Osoby starsze mają naturalne potrzeby realizowania marzeń z młodości, m.in. dot. twórczości literackiej oraz kariery scenicznej. Często drzemają w nich ukryte talenty, lecz brak im odwagi i inspiracji aby je ujawnić.

Obcowanie ze sztuką mistrzów i tworzenie własnej twórczości, a także nieco dystansujące, satyryczne odniesienie się do współczesnej rzeczywistości to najlepsze lekarstwo na zachowanie dobrostanu i pogody ducha.

Klub satyry i poezji będzie jedną z propozycji programowych Klubu Wolontariusza Akademii Liderów 60+, inspirującego do czytelnictwa mistrzów poezji i satyry, tworzenia własnych tekstów i ich wystawiania dla innych seniorów. Prowadzić klub będą wolontariusze AKADEMII LIFERÓW 60+, zaś członkowie Klubu nie będą ponosić żadnych kosztów przynależności do Klubu. Nie wyklucza się współpracy z Teatrem Kurtyna UTW SGH,

Formą działania Klubu będą regularne spotkania klubowe w Klubie Wolontariusza UTW SGH oraz Klubie Wolontariusza Fundacji OP UTW.

Na każde spotkanie członkowie Klubu przynosić będą (wybierać z zasobów domowej biblioteczki, pobierać z Internetu lub wypożyczać) klasyczną poezję satyryczną wielkich mistrzów, wiersze, fraszki, aforyzmy itp., które najbardziej ich bawią lub najbardziej odpowiadają ich naturze. W ten sposób za pośrednictwem Fraszek otwierają się na kontakty z innymi członkami Klubu i przedstawiają swoją osobowość grupie. Prezentują krótką notkę biograficzną o autorze, czasie i miejscu wydania utworu. Czytają ulubione lub najbardziej znane teksty.

Taka forma działalności Klubu pobudza aktywność intelektualną, inspiruje do czytania, deklamowania, przypomina literaturę piękną, uczy kultury języka polskiego i filozoficznego podejścia do życia, bowiem takie przesłanie mają z reguły fraszki, satyry.

Atrakcją Klubu będą spotkania autorskie z wybitnymi współczesnymi twórcami fraszek, satyry politycznej i obyczajowej, jak Marlena Wilbik, Wojtek Dąbrowski i inni.

Kawa i ciasteczka wzmocnią integracyjny charakter działalności klubowej, przyczynią się do rozwoju form działalności i kontynuacji.

Celem horyzontalnym będzie utworzenie własnego kabaretu wzorując się na mistrzyniach Barbarze Wrzesińskiej, Lidii Stanisławskiej i Emilii Krakowskiej, które utworzyły Babski Kabaret.

Warsztaty wiedzy obywatelskiej

Autor: Miłosz Biały

Pojęcia „demokratyczne państwo”, „swobody obywatelskie” są często nadużywane lub traktowane jak slogan nie zawierający konkretnych treści. Ludzie uczestniczą z zgromadzeniach, protestach, nie wiedząc jakich konkretnie praw żądają w ramach demokracji i czy zgromadzenia przebiegają legalnie czy nie. Nie znają też swoich praw obywatelskich ani mechanizmów, jakimi powinni się posługiwać aby bezpiecznie i legalnie z nich korzystać.

Biorąc udział w wiecu czy proteście często nie zdają sobie sprawy jaka jest jego idea oraz czy ich działania są zgodne z obowiązującym prawem. Często awantury i nieparlamentarna retoryka zastępuje rzeczową wymianę poglądów i poszanowanie dla odmiennych poglądów.

Ludzie biorąc udział w referendach lub konsultacjach społecznych często nie znają istoty sprawy, w której się wypowiadają. Często działają pod presją otoczenia, namowy lub zachęty materialnej.

Uświadamieniu praw obywatelskich i nauczaniu korzystania z nich służyć będą „**Warsztaty obywatelskie**”, w czasie których ich uczestnicy zapoznają się z podstawowymi regulacjami i źródłami praw obywatelskich w szczególności Konstytucji RP. Odbywać się będą zarówno w formie wykładu plenarnego w auli głównej dla większej liczby słuchaczy, jak i warsztatów w małych grupach umożliwiających dyskusję, zadawanie pytań oraz wymianę poglądów na požądane rozwiązania prawne. Uczestnikami wykładów będą słuchacze UTW SGH w liczbie ok 150 osób, zaś warsztatów – słuchacze UTW SGH, partnerów Akademii Liderów 60+, Zw. Żołnierzy Wojska Polskiego w liczbie ok 40 osób.

Zapoznają się też z formami partycypacji obywatelskiej w zarządzaniu i kontroli państwa, nauczą czym są przewidziane prawem formy aktywności obywatelskiej, jak również metodami osobistego wpływu na otaczające ich lokalne środowisko.

„Seniorzy dzieciom, dzieci seniorom”

Autor: Katarzyna Bieniek

e-mail: katarzyna.bieniek@kigs.org.pl

Cele działania

Celem projektu jest aktywizacja społeczna i włączenie w międzypokoleniowe działania seniorów zamieszkujących w domu seniora oraz dzieci uczęszczających do przedszkola.

Cele projektu:

- Wzmocnienie więzi międzypokoleniowych,
- Kulturowanie tradycji ludowych i narodowych,
- Uczenie dzieci tolerancji w stosunku do ludzi starszych,
- Podejmowanie różnorodnych działań na rzecz innych,
- Promowanie działań wolontarystycznych i pomocowych.

Formy realizacji projektu

Nawiązanie współpracy pomiędzy domem seniora a przedszkolem.

- Organizacja wyjazdu grupy przedszkolnej z wizytą w Domu Seniora. Dzieci zaprezentują przygotowany na tę wizytę program artystyczny oraz będą wspólnie z seniorami uczestniczyć w zaplanowanych grach i zabawach.
- Organizacja wyjazdu Seniorów do przedszkola z okazji Dnia Niepodległości. Wizyta będzie oparta o metodę pracy „żywa książka”. Dzieci będą mogły porozmawiać z seniorami na temat ich wspomnień dotyczących Dnia Niepodległości, wspomnień z ich dzieciństwa, okresu kiedy uczęszczali do szkoły.

Spodziewane efekty projektu

W wyniku realizacji projektu:

- Dzieci uczyć się będą tolerancji dla starości i szacunku dla seniorów,
- Dzieci poznają tradycje narodowościowe, ludowe, autentyczne wspomnienia,
- Dla osób starszych będzie to ciekawa forma urozmaicenia i aktywnego spędzenia czasu,
- Uczestnicy projektu uczą się podejmowania działań na rzecz innych, odmiennych od siebie samych.

Seniorzy dzieciom, dzieci seniorom

Autor: Rafał Baczyński – Sielaczek

Projekt polega na aktywizacji społecznej i włączeniu w międzypokoleniowe działania seniorów zamieszkujących w domu seniora oraz dzieci uczęszczających do przedszkola.

Projekt jest odpowiedzią na problem ograniczonego dialogu, współdziałania i kontaktów pomiędzy najmłodszym pokoleniem dzieci a pokoleniem seniorów.

Z istoty projektu wynika, iż w projekcie będą brać udział starszaki oraz seniorzy znajdujący się w dość dobrej jeszcze kondycji psychofizycznej.

Celem projektu jest:

- wzmocnienie więzi międzypokoleniowej,
- kultywowanie tradycji ludowych i narodowych,
- uczenie dzieci tolerancji w stosunku do osób starszych,
- sprawienie radości osobom starszym,
- podejmowanie różnorodnych działań na rzecz innych.

Formy realizacji projektu:

- nawiązanie współpracy pomiędzy domem seniora a przedszkolem,
- organizacja wyjazdu grupy przedszkolnej z wizytą do Domu Seniora. Dzieci zaprezentują przygotowany na tę wizytę program artystyczny oraz będą wspólnie z seniorami uczestniczyć w zaplanowanych grach i zabawach,
- organizacja wyjazdu Seniorów do przedszkola z okazji Dnia Niepodległości. Wizyta będzie oparta o metodę pracy „żywa książka”. Dzieci będą mogły porozmawiać z seniorami na temat ich wspomnień dotyczących Dnia Niepodległości, wspomnień z dzieciństwa, okresu uczęszczania do szkoły.

Spodziewane efekty projektu:

- dzieci uczyć się będą tolerancji dla starości i szacunku dla seniorów,
- dzieci poznają tradycje narodowościowe, ludowe, autentyczne wspomnienia,
- dla osób starszych będzie to ciekawa forma urozmaicenia i aktywnego spędzenia czasu,
- uczestnicy projektu uczą się podejmowania działań na rzecz innych, odmiennych od siebie samych.

Wspólna zabawa i drobne prezenty, wspólne zajęcia plastyczne wreszcie słodki poczęstunek będzie atrakcją dla obydwu grup biorących udział w projekcie. Być może niektóre dzieci, nie mające w rodzinie dziadków, zyskają „przyszywane babcie lub dziadków”, z którymi okazjonalnie będą się spotykać.

Senior jako bezpieczny konsument

Autorka: Ksenia Tymińska
tel.: +48 577 900 304
e-mail: k.tyminska@oksenior.pl

Główny cel projektu – świadome i bezpieczne kupowanie :

- Podniesienie poziomu świadomości i wiedzy seniorów w zakresie bezpieczeństwa osobistego oraz finansowego i prawnego.
- Promowanie wiedzy z zakresu prawa do reklamacji lub zwrotu towaru i sposobu zgłaszania ich wad.
- Promowanie zakupu produktów bezpiecznych, zrozumiałych, dostępnych i potrzebnych.

Działania z zakresu bezpieczeństwa Seniora jako konsumenta:

- Gry zespołowe, których celem jest nabycie umiejętności kontrolowania zakupów, szczególnie przez Internet i telefon,
- Prezentacja Certyfikatu Jakości OK Senior oraz informacja o bazie produktów i usług,
- Spotkanie z ekspertem w zakresie bezpieczeństwa bankowego konsumentów w wieku 60+.

Formy działania mini projektu „Senior jako bezpieczny konsument”:

1. Edukacja seniorów z zakresu bezpieczeństwa konsumenckiego.
2. Prezentacja wiedzy w zakresie zapewnienia komfortu zakupów bezpiecznych, zrozumiałych, dostępnych i potrzebnych.
3. Dyskusja na temat kanałów sprzedażowych o największym ryzyku niezgodności towaru z umową:
 - Telemarketing – produkty i usługi oferowane przez telefon,
 - Zakupy przez Internet – produkty i usługi kupowane on-line,
 - Zakupy w domu - produkty i usługi kupowane od komiwojażerów i na spotkaniach promocyjnych,
 - Zakupy za pośrednictwem telezakupów – produktów i usług promowanych i sprzedawanych w sklepach telewizyjnych,

Spodziewane efekty projektu:

- Uczestnicy poprzez gry symulacyjne nauczą się odpowiednich zachowań w potencjalnie niebezpiecznych sytuacjach zakupowych,
- Uczestnicy projektu otrzymają materiały informacyjne w których przekażemy ważne informacje, między innymi na temat zakupów związanych z ryzykiem,
- Zrozumią podstawowe chwyt marketingowe,
- Pozną zasady działania niektórych promocji cenowych czy reklam produktów.

Senior jako bezpieczny konsument

Autorka: Ksenia Tymińska

Każda osoba starsza kupuje żywność, leki, suplementy diety i towary przemysłowe czy też zamawia wykonanie usługi.

Jesteśmy adresatem sugestywnych reklam telewizyjnych i prasowych, otrzymujemy różnorodne ulotki reklamowe do domowych skrzynek, uczestniczymy w pokazach, które nie do końca pokazują prawdziwe walory produktu lub zawierają niekorzystne klauzule umowne, wysokie oprocentowanie kredytowych zakupów.

Kiedy ktoś zwleka z decyzją, wpaja się potencjalnym nabywcom przekonanie, że obecna oferta tu i teraz jest jedyną okazją nabycia towarów o nieprzeciętnych walorach zdrowotnych, użytkowych.

Nauczaliśmy się też korzystać z zakupów internetowych i dokonywania innych transakcji za pośrednictwem mediów, telefonów itp. Osoby starsze są też obiektem ofert zakupu „poza lokalem przedsiębiorstwa”, tj. na pokazach w sanatoriach, na wycieczkach lub od akwizytorów przychodzących do domu.

Niestety często spotykamy się z różnymi niesatysfakcjonującymi skutkami takich zakupów, do jakich należy niezgodność otrzymanego towaru z oczekiwaniami, wady produktów, awarie zakupionego sprzętu, a także niesolidnie wykonane usługi.

Jesteśmy w takich przypadkach bezradni i narażeni na stres i straty finansowe.

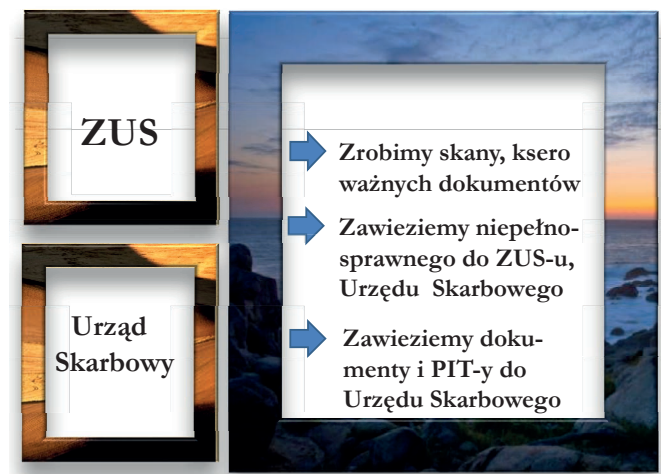
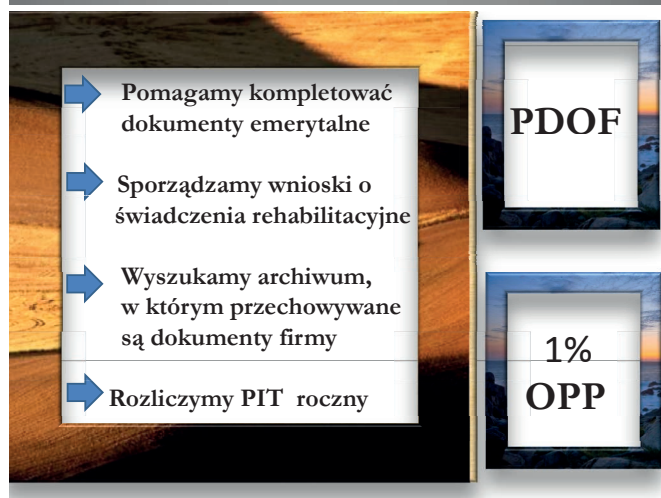
Ten projekt uczy, jak robić bezpieczne zakupy i jak chronić się przed nadużyciami, dostarcza wiedzy w zakresie praw konsumenta, wskazuje gdzie i jak reklamować wadliwe produkty, jak domagać się swoich praw.

Przyjazna forma realizacji polegająca na wymianie doświadczeń, grach sytuacyjnych jak radzić sobie w sytuacjach zagrożenia naszych interesów, poprawi sytuację konsumenta na rynku, nauczy dostawców szacunku i będzie zapobiegać kolejnym nieuczciwym transakcjom.

Uczestnicy otrzymają materiały informacyjne pokazujące na co szczególnie należy zwracać uwagę, unikać nadzwyczajnych obniżek i okazji itp. chwytów marketingowych.

Pokaże też jak niebezpieczna może być transakcja dokonana na raty, gdzie prowadzący sprzedaż pobiera dowód osobisty i sam oferuje załatwić wszelkie formalności kredytowe w imieniu nabywcy. Z reguły kredyt pobierany jest w parabankach, a jego oprocentowanie jest zdecydowanie wyższe niż w analogicznych transakcjach w innych bankach.

Uczmy się zatem stawiania rynkowi wysokich wymagań jakościowych chroniących bezpieczeństwo i interesy konsumentów.

WIEDZA TO OKNO NA ŚWIAT

Przyjdź do PZERI Oddz. Rej. Targówek

Jolanta Stawowska - Kliza

Dyżury podatkowe i urzędowe

Autorka: Jolanta Stawowska-Kliza

Problemy z którym nagminnie borykają się osoby starsze:

1. Osoby przechodzące na emerytury, renty mają ogromne problemy z wydobywaniem świadectw pracy, zaświadczeń o zarobkach niezbędnych do uzyskania świadczeń, zlokalizowaniem i dostępem do archiwum, bowiem wiele zakładów zbankrutowało, zlikwidowano, sprywatyzowano, przekształcono.

2. Osoby starsze nie mają dostatecznej wiedzy nt. przysługujących im świadczeń socjalnych, rzeczowych i finansowych od różnych urzędów, a ponadto przeraża ich procedura wypełniania i składania wniosków w tym zakresie oraz wizyty i niezbędny kontakt z urzędnikami.

3. Osoby starsze rzadko przekazują na rzecz organizacji OPP 1% podatku bowiem musiałyby wypełnić PIT roczny, oświadczenia itp.

4. Emeryci nie ubiegają się o zaświadczenia stwierdzające stopień niepełnosprawności przekonani (błędnie), że to nic nie zmienia w ich sytuacji życiowej.

DYŻUR PODATKOWO-URZĘDOWY w siedzibie PZERI, to punkt kontaktowy, w którym bezpłatnie i w przyjaznej atmosferze wszystkie w/w problemy można rozwiązać, uzyskać poradę, wskazanie siedziby archiwum przechowującego dokumenty zlikwidowanego zakładu pracy, lub pomoc w wypełnieniu odpowiednich wniosków, a nawet pozyskać osobę towarzyszącą w kontaktach z urzędami. Tu będzie można zeskanować unikalne dokumenty rodzinne, zawodowe, np. legitymacje ZUS, zaświadczenia o zarobkach, świadectwa pracy itp. dokumenty wymagające zrobienia kopii archiwalnych.

Będzie stworzona baza osób nie radzących sobie z urzędami i wymagających stałej pomocy, przypominania terminów, wypełniania wniosków itp.

W punkcie tym będą wypełniane przez wolontariuszy i ekspertów i odwożone do Urzędów Skarbowych PIT-y roczne, w których podatnik będzie mógł zadeklarować na OPP 1% podatku.

Dyżur podatkowy przeznaczony jest też na pomoc w uzyskaniu porady prawnej i konsultacje podatkowe związane z przekazywaniem darowizny na rzecz zstępnych lub sprawy ustanawiania prawa dożywocia, sprawy spadkowe, sądowe, a w szczególności pomoc w kontaktach i przeciwdziałania bezduszności urzędów itp.

BANK ŻYWNOŚCI SOS
autorka Bożena Ołdak

Rozeznanie potrzeb

- Wyselekcjonowanie osób potrzebujących pomocy żywnościowej
- Opracowanie bazy danych udzielanej pomocy
- Ustalenie optymalnych do potrzeb racji żywnościowych
- Opracowanie ekonomicznych trans transportu i harmonogramu dostawy

Zakres działań programu

- Odbiór żywności z Banku Żywności w Regułach własnymi środkami transportu
- Załadunek oraz rozładunek żywności w ramach własnych wolontariuszy
- Dystrybucja żywności do osób potrzebujących
- Analiza potrzeb środowiska w zakresie zaopatrzenia w żywność

Organizacja

- Pozyskanie korpusu wolontariuszy do przeładunku, pakowania, dostarczania
- Zakup, pozyskanie opakowań, kartonów, toreb, reklamówek
- Zakontraktowanie przewoźników, dostawców
- Rozliczenia, sprawozdawczość

Bank Żywności SOS

Autorka: Bożena Ołdak

Problemem wielu emerytów i rencistów jest zbilansowanie swojego budżetu domowego.

W pierwszej kolejności muszą opłacić czynsz i media, w drugiej kolejności leki.

W tej sytuacji często brakuje im na żywność. Z badań wynika, że dieta jest jednostajna, uboga w wartości odżywcze, nie odpowiadająca schorzeniom i ograniczeniom jakie wynikają z wymogów np. cukrzycy, nadciśnienia, choroby wrzodowej itp.

Starsi ludzie pozbywają się też ostatnich przyjaciół- zwierząt domowych bo brak im środków na ich karmy.

W Polsce istnieje instytucja Banku Żywności, do którego producenci lub sklepy dostarczają produkty o krótkim terminie przydatności do spożycia.

Magazyn znajduje się poza Warszawą, a produkty trzeba odebrać własnym transportem i we własnym zakresie dokonać jej dystrybucji, czyli podzielenia na porcje dla poszczególnych odbiorców i dowiezienia do domów potrzebujących.

Barierą ograniczającą zakres pomocy jest więc koszt przeładunku i transportu, który trzeba zorganizować we własnym zakresie.

Zakres projektu:

1. Trzeba wciąż aktualizować bazę odbiorców, a także zakres i wielkość racji żywnościowych tak aby mogły być one szybko skonsumowane jak również odpowiadać potrzebom danej osoby/rodziny. Np. niektórzy nie używają cukru i mąki, a dla innych są to podstawowe produkty do przygotowywania posiłków. Osoby potrzebujące często przebywają w szpitalach, sanatoriach i tego typu fakty też trzeba stale uaktualniać w bazach danych i brać pod uwagę przy planowanej dostawie.
2. Po odbiorze z Banku trzeba szybko przepakować towary w mniejsze paczki i opracować marszrutę dowozu do potrzebujących. Wykonują te prace najczęściej wolontariusze.
3. Dostarczenie produktów do kilkunastu czy kilkudziesięciu odbiorców wymaga poważnego nakładu sił i posiadania odpowiedniego samochodu, co najmniej typu kombi lub samochodu dostawczego.
4. Wszelkie dostawy muszą być prawidłowo zaewidencjonowane i rozliczone.

Opinie emerytów wskazują, że dla wielu rodzin pomoc żywnościowa stanowi podstawę zaopatrzenia i ma dla ich zdrowia i samopoczucia wielkie znaczenie.

Nie wszystkie oddziały PZERiI mogą zaangażować się w tego typu działalność z uwagi na brak środków, więc możliwość sfinansowania części kosztów w ramach Akademii Liderów 60+ jest tu ogromną pomocą, mogącą wzbogacić formy działania na rzecz swoich członków i ich najbliższej rodziny.

JAK ŻYĆ Z ALZHEIMEREM?

Akademia
Liderów

**CO ROBIĆ KIEDY UMYŚŁ NASZ/ NASZYCH
BLISKICH ODLATUJE JAK JESIENNE
LIŚCIE**

**JAKIE OBJAWY POWINNY WZBUDZIĆ NASZ
NIEPOKÓJ**

GDZIE SZUKAĆ PIERWSZEJ POMOCY

JAK POMÓC CHORYM

JAK WSPOMAGAĆ OPIEKUNÓW-

- to pytania, na które odpowiada ten projekt

**JAK SZYBKO/WCZEŚNIE DIAGNOZOWAĆ
OBJAWY CHOROÓB OTĘPIENNYCH**

- wykład specjalisty
- warsztaty dla opiekunów
- terapia zajęciowa
- tworzenie przyjaznego otoczenia
- zajęcia integracyjne
- poradnictwo psychologiczne
- przeciwdziałanie wypaleniu opiekunów

DZIAŁANIA W OTOCZENIU

1. Oswajanie z nieuchronną obecnością chorych - nauka tolerancji dla inności
2. Realne wsparcie dla opiekunów
3. Zabieganie o rozwiązania systemowe dla chorych i opiekunów
4. Miejsca stacjonarnej opieki: przyjazne, profesjonalne, skutecznie wspomagające i odciążające rodzinę

Warsztaty dla wolontariuszy z zakresu pracy z osobami z zespołem chorób otępiennych, w tym choroby Alzheimera.

Autor: Piotr Wnuk

Wg. danych z 2012 r. problem chorób otępiennych w Polsce może dotyczyć nawet 650 tys.

W Warszawie szacuje się, iż problem chorób otępiennych (neurodegradacyjnych) może dotyczyć nawet 30 tys. osób. Istotą chorób otępiennych jest fakt, iż objawy tych chorób oraz charakter zachowań osób chorych są charakterystyczne dla osób z zaburzeniami psychicznymi. Z uwagi na powyższe funkcjonowanie osób chorych w środowisku jest utrudnione, choroba dotyka samego chorego i poraża jego najbliższe otoczenie w szczególności rodzinę i opiekunów.

Zaburzenia zachowań osób chorych mogą przejawiać się agresją, nadrucliwością, podejrzliwością, wycofaniem, jak również w dalszych fazach choroby ograniczonym kontaktem logiczno – słownym. W ostatnim stadium choroby pojawia się problem opieki pielęgnacji chorego w łóżku. Z punktu widzenia osoby opiekującej się osobą chorą wydaje się agresywna, złośliwa i nieskora do współpracy. Istotą relacji jest zrozumienie przez opiekuna, że zachowania te są następstwem choroby, a nie złych intencji.

Te sytuacje wyczerpują opiekuna psychicznie i fizycznie powodując spadek samooceny, wycofanie się z życia społecznego i towarzyskiego; w przypadku osób pracujących wolontarystycznie wycofanie się z pracy.

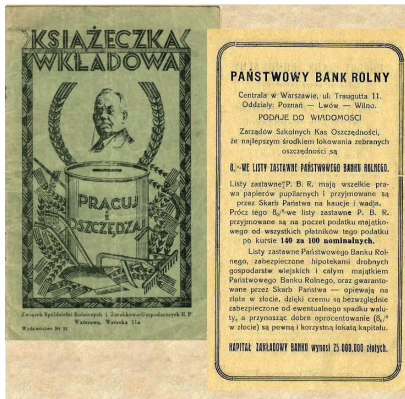
Zespół wypalenia opiekuna to skutek długotrwałej opieki nad chorym, powodujący degradację życia zawodowego i osobistego, zanik własnych celów, kariery i kultywowania zainteresowań.

W celu uniknięcia negatywnych skutków relacji opiekuńczej z chorym osoby zajmujące się pomocą należy wyposażyć w wiedzę oraz umiejętności umożliwiające pracę z osobą chorą.

Zostaną zorganizowane warsztaty dla opiekunów nieformalnych i wolontariuszy zainteresowanych pracą z osobami chorymi. W ramach warsztatów przeszkolimy min. 40 osób.

Warsztaty będą prowadzone na terenie Centrum Alzheimera w Warszawie przez pracowników merytorycznych Centrum tj. psychologa, terapeutę w formie 3 warsztatów 1,5 godz. z zakresu funkcjonowania opiekuna w relacji z podopiecznym, prowadzenie zajęć aktywizujących z podopiecznym oraz organizacji rytmu życia oraz otoczenia chorego w sposób bezpieczny dla niego oraz otoczenia.

Jeden godz. to warsztat z rehabilitantem z zakresu pielęgnacji.

Wystawa o bankowości „Przeszłość to dziś”

Autorka: Urszula Szulc

Tradycje bankowości wciąż aktualne

Autorka: Urszula Szulc

Wpółczesna bankowość to nowoczesne systemy informatyczne, które mogą przerażać i odstraszać seniorów od korzystania z kart płatniczych, bankowości elektronicznej i nabywania produktów finansowych. Przypadki nierzetelności lub niezrozumienia treści podpisywanych przez osoby starsze dokumentów bankowych prowadzić mogą nie tylko do nieporozumień ale nawet do dramatów związanych z niemożnością spłaty zobowiązań.

Celem projektu jest przedstawienie, że bankowość wczoraj i dzisiaj jest oparta na tych samych zasadach. Kwestia bezpiecznego i świadomego zachowania klienta jest równie aktualna, jak wiek temu.

Ponadczasowe wartości i dobre tradycje takie jak zaufanie, poszanowanie klienta, otwartość na negocjacje, przyjazny sposób zawierania umów itp. są wciąż aktualne.

Aby osiągnąć pozytywne efekty w tym zakresie trzeba dostarczyć seniorom rzetelnej wiedzy jak zachowywać się w świecie finansów i jak działa system bankowy. Przybliżenie tych zagadnień poprzez pryzmat tego co znamy z przeszłości, będzie interesujące i bardzo skuteczne, a poznanie lub przypomnienie wciąż aktualnych reguł pozwoli swobodniej poruszać się w teraźniejszości.

Projekt polega na przygotowaniu plansz tworzących wystawę pod nazwą „Ulica Bankowa”. Wystawa dedykowana seniorom będzie prezentowana w trakcie Międzynarodowego Dni Seniora, w Muzeum Polin, na terenie SGH oraz na innych wydarzeniach senioralnych. Będzie także służyła w projektach wolontariackich prowadzonych dla młodzieży.

To gwarantuje jej aktualność i żywotność nawet po zakończeniu projektu Akademia Liderów 60+.

Na wystawę zostaną przygotowane plansze prezentujące dokumenty i zdjęcia w stylu „retro” odnoszące się do wciąż aktualnych zasad postępowania w świecie finansów np. dokumenty bankowe mówiące, jak należy postępować przy zaciągniętej pożyczce. To będzie zarazem lekcja historii.

Zamierzeniem i celem autorów jest też publikacja esejów na temat bankowości towarzysząca wystawie, autorstwa twórcy „Ulicy Bankowej” Przemysław Wiśniewskiego, aktualnie Głównego Specjalisty w Narodowym Banku Polskim.

Publikacja jest obciążona ryzykiem z uwagi na krótki czas przeznaczony na jej przygotowanie lecz na pewno ukaże się drukiem i będzie rozprowadzana w środowisku seniorów.

1. Zaciągniętą pożyczkę staraj się spłacić jaknajrychlej. W każdym razie nigdy nie przekraczaj wyznaczonych ci do spłaty terminów.
2. Pamiętaj, że Spółdzielnia mogła ci udzielić pożyczki tylko, lub głównie dzięki temu, że inni jej pożyczili swe oszczędności.
3. Jesteś potężnym dłużnikiem wkładowców i udziałowców nie będących dłużnikami Spółdzielni. Oni, powierając swe oszczędności spółdzielni, ciebie obdarzyli zaufaniem.
4. Nie niszczy tego zaufania swoja niesłowność i zaleganiem ze spłatą. Inaczej przestaną wierzyć tobie i twojej spółdzielni, przestaną składać w niej oszczędności a wówczas w potrzebie nie znajdziesz pożyczki.
5. Mniej sumienie i wstyd. Zaleganiem ze spłatą pożyczki nie zarywasz, nie krzyżuj zamiarów życiowych tych, którzy złożyli w spółdzielni swe oszczędności, nie doprowadzaj na nich strat i nieszczęść, nie podrywaj zaufania do spółdzielni.
6. Sam staraj się nie tylko pożyczać, lecz i składać oszczędności w spółdzielni w postaci wkładów i udziałów.
7. Żądasz, aby wszelkie wpłaty wnoszone do kasy spółdzielni były zapisane do twojej książeczki obrotunkowej i podpisane przez dwóch członków zarządu, lub członka zarządu i osobę do tego upoważnioną.

Wystawa o bankowości „Przeszłość to dziś”

Celem projektu jest przedstawić, że bankowość wczoraj i dzisiaj jest oparta na tych samych zasadach, że „przeszłość to dziś”.

Kwestie bezpiecznego i świadomego zachowania klienta, etyki, nawyku oszczędzania pozostają wciąż aktualne.

Wystawa o bankowości „Przeszłość to dziś”

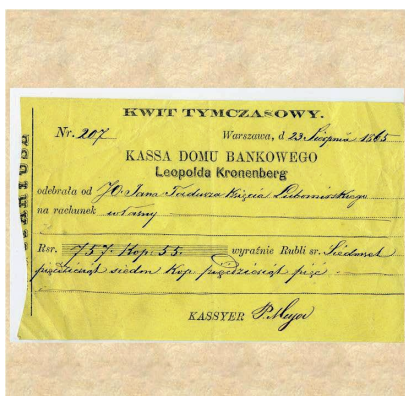

W trakcie wystawy zostaną zaprezentowane wybrane plansze z wystawy ULICA BANKOWA.

Wystawie będzie towarzyszyć publikacja esejów o bankowości.

Ulica Bankowa W roku 2008 zrodziła się w środowisku bankowym idea organizacji projektu edukacyjnego, ukazującego wielorakie aspekty dziejów bankowości i myślenia ekonomicznego na ziemiach polskich od końca XIX wieku po czasy współczesne. Chodzi tu o wystawę pod nazwą „Ulica Bankowa” zorganizowaną przy współpracy i pomocy Muzeum Pałacu w Wilanowie. W ciągu czterech tygodni ekspozycji odwiedziło ponad siedem tysięcy osób, a w tym w znaczącej liczbie młodzież szkolna. Druga edycja miała miejsce w roku 2010 w Gdańsku. Tę ekspozycję odwiedziło ponad trzy tysiące młodzieży i osób dorosłych.

Wystawa o bankowości „Przeszłość to dziś”

Wystawa będzie towarzyszyć Międzynarodowemu Dni Seniora w Muzeum Polin

oraz

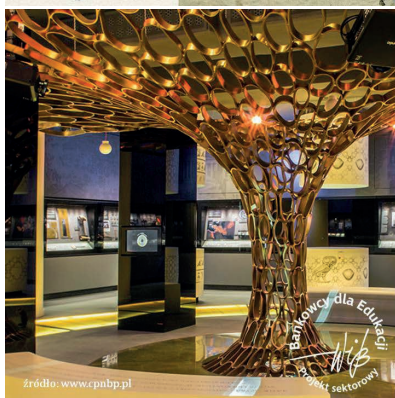
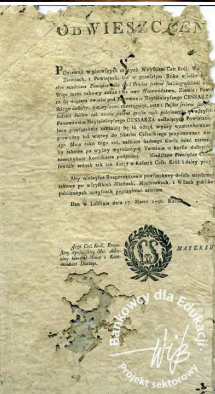
innym wydarzeniom dedykowanym seniorom

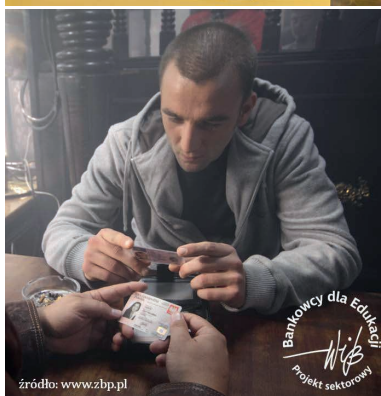

Narodziny bankowości

Jedynym lichwiarzem, który przekształcił słabą pozycję w wizerunek, zwiastujący na początku XIV wieku rynek finansowy, był włoski bankier i przedsiębiorca E. Roberto. Jeśli te przykłady obrazują dawców, to kariera domu Medyceuszów z przeciwnego potencjału potęgę, ba, i ród w dziejach świata nie odciśniętą tam, gdzie jak Medyceusze w okresie renesansu rozdali się dwaj papieże (Leon XI i Klemens) (Katarzyna i Maria) i trzej książęcy (Medyceusze). Nie dziwnego, że ich historyę władzy politycznej, Niccolò Machiaveli skłony Medyceuszy objął w wielu geniusz Galileusza, a ich oszalańcujące osiągnięcia mogły podziwiać turyści odwiedzający pałac w Villa Cafaggiolo, klasztor Sieny czy wspaniałe pałace, w których szukał książę Cosimo de' Medici, c.

źródło: www.pnbpp.pl

źródło: www.zbp.pl

Bankowość przyjazna Seniorom

Projekt finansowy m.in. Warszawa

Autorka: Monika Kondek

Pieniądz jest istotą banku

Wykład Przemysława Wiśniewskiego -

Głównego Specjalisty w Departamencie Edukacji i Wydawnictw Narodowego Banku Polskiego, twórcy „Języka Bankowej” – idei ukazania tego wszystkiego, co było, jest i będzie polską bankowością.

Pełna anegdota opowieść o pieniądzu, jako przedmiocie zainteresowania ludzi, który zarówno skłania do zła, jak i do pracy dla dobra ludzi.

Pieniądz tworzy rzeczywistość, zagospodarowuje naszą przestrzeń, wyobraźnię i jest istotą banku.

Wizyta w Centrum Pieniądza NBP – zwiedzanie z przewodnikiem

Unikalne kolekcje numizmatów, historycznych i współczesnych.

Zasady stosowania wspólnej waluty.

Zasady przechowywania, zabezpieczeń, konstrukcji skarbcza.

Spotkania klubowe

W klubie wolontariusza UTW SGH oraz OP UTW odbędą się spotkania z ekspertami projektu Bankowości dla Edukacji. Omówione zostaną zagadnienia dotyczące bezpieczeństwa seniorów m.in.:

- Bezpieczeństwo finansów
- Mądre inwestowanie
- Bezpieczeństwo w cyberprzestrzeni,
- System DOKUMENTY ZASTRZEŻONE oraz informacje o Systemie Zastrzeżenia Kart Płatniczych (+48 828 828 828).

Każdy uczestnik otrzyma pamiątkowy upominek.

Harmonogram

- Termin wykładu Przemysława Wiśniewskiego: 11.10.2017 r.
- Terminy wizyt w Centrum Pieniądza: 17.10.2017 r., 14.11.2017 r., 28.11.2017 r.
- Zapisy na wizyty w Centrum Pieniądza: biuro@fundacjaoputw.pl
- Sekretariat UTW SGH: tel. 22 564 98 10

Bankowość przyjazna seniorom

Autorka: Monika Kondek

Wiele osób w wielu senioralnym nie czuje się pewnie w świecie finansów i bankowości. Dla wielu jest to temat daleki, obcy, często budzący obawy i lęk o własne bezpieczeństwo finansowe. Mają obawy przed korzystaniem z usług banków bowiem boją się, że poprzez niepewność i niewystarczającą wiedzę zostaną oszukani i wykorzystani.

Projekt będzie składał się z trzech części. Każda z nich ma pokazać inną stronę bankowości i przybliżyć ją seniorom. Pierwszą będzie wykład Przemysława Wiśniewskiego – Głównego Specjalisty Narodowego Banku Polskiego na temat bankowości z perspektywy jej historii.

Prelekcja odbędzie się 11 października o godz. 16:20 – 17:20 w Szkole Głównej Handlowej.

Druga część, będąca dopełnieniem spotkania na SGH, to wizyta w Centrum Pieniądza NBP ul. Świętokrzyska 11/21. Będzie to niekonwencjonalne podejście do tematu bankowości – nie tylko w formie prezentacji unikalnych eksponatów historycznych, ale w formie ciekawej prelekcji przewodnika. Zaplanowana została dla trzech grup, które liczyć będą 25 osób każda. Lista zainteresowanych odwiedzaniem Centrum Pieniądza będzie koordynowana przez Fundację Ogólnopolskie Porozumienie UTW, a zapisy na wycieczki prowadzi sekretariat Uniwersytetu Trzeciego Wieku SGH. (utw@sgh.waw.pl)

Każda z osób otrzyma pamiątkę z wizyty w Centrum Pieniądza. Terminy wizyt to 17.10, 14.11 i 28.11, godz. 13:15.

Trzecia część projektu to trzy spotkania warsztatowe w UTW SGH z ekspertami projektu. Dotyczyć będą bankowych zagadnień, które nurtują seniorów. Ekspertsi prowadzący zajęcia zostaną specjalnie przygotowani i przeszkoleni i będą pełnić rolę liderów Akademii Liderów 60+. Wspólnie w ramach spotkań wolontariusze przygotują prezentację z zakresu problematyki bezpieczeństwa seniora, jego tożsamości i finansów, w tym m.in.:

- jak czytać oferty bankowe?
- jak zadbać o bezpieczeństwo danych osobowych – Kampania Dokumenty Zastrzeżone oraz informacje o systemie zastrzegania kart płatniczych.

Wykład na temat historii pieniądza oraz wizyta w Centrum Pieniądza zaspokoi ciekawość oraz pogłębi wiedzę uczestników. Spotkania klubowe będą bezpośrednimi konsultacjami z wolontariuszami – specjalistami, którzy opowiedzą na nurtujące seniorów zagadnienia oraz na pytania, które na pewno się pojawią w trakcie współpracy.

Otwórz szufladę Dziadka Zajrzyj do kredensu Babci

Projekt w ramach programu
„Akademia Liderów 60+”

Cele Projektu

- ✓ Ocalenie od zapomnienia wspomnień, historii i opowieści mieszkańców dzielnicy Wawer
- ✓ Stworzenie korpusu wolontariuszy – zbieraczy historii
- ✓ Stworzenie repozytorium historii, wspomnień i opowieści

dla Seniorów

- ✓ Nauczymy się zbierać historie
- ✓ Liderzy – ambasadory projektu – pokażą jego potencjał i praktyczną stronę utrwalania historii
- ✓ Zachować własne opowieści, dla wnuków i potomnych

dla wszystkich

- ✓ Nauczymy się słuchać
- ✓ Poznamy metody zbierania, zapisywania, przechowywania i zabezpieczania wspomnień oraz aspekty techniczne tego procesu
- ✓ Dwa warsztaty zbierania i przetwarzania historii w czasie Warszawskich Dni Seniora
- ✓ Spotkanie integracyjno-podsumowujące

Otwórz szufladę Dziadka, zajrzyj do kredensu Babci

Autorzy: Krzysztof Jakubiak, Paweł Ajdacki

Wiele osób szczególnie starszych ma potrzebę zachowania i przekazania swoich wspomnień, opowieści rodzinnych z młodości, historii życia, miejsca, w którym mieszkali lub z którym są związani. Mają w domach unikalne zdjęcia, legitymacje, ulotki z czasów wojny oraz książki – białe kruki. Często nie wiedzą co z tymi skarbami zrobić, jak zabezpieczyć przed zniszczeniem, zapomnieniem lub wyrzuceniem na śmieci przez osoby nie doceniające ich historycznego i emocjonalnego znaczenia.

Wychodząc naprzeciw tym oczekiwaniom autorzy chcą zorganizować korpus wolontariuszy, który pomagałby i wspierał zbieranie wspomnień historii i artefaktów, którymi seniorzy chcieliby się podzielić.

Przede wszystkim chcielibyśmy oprzeć się na dwóch kategoriach wolontariuszy: osobach starszych aktywnie uczestniczących w zbieraniu opowieści, piszących wspomnienia, autobiografie itp. Byli by to liderzy – ambasadory projektu – pokazując jego potencjał i praktyczną stronę utrwalania historii. A także mogliby zachować własne opowieści, dla wnuków i potomnych.

Drugą grupą byłoby wsparcie techniczno-edytorskie. Tu oparlibyśmy się na osobach młodszych, mobilnych zaznajomionych z nowymi technologiami. Wolontariusze pomagali by gromadzić, nagrywać, zapisywać wspomnienia, tworzyć transkrypcje, robić zdjęcia lub pomagać skanować materiały, którymi uczestnicy chcieliby się podzielić.

W trakcie programu połączonego z Warszawskimi Dniami Seniora odbędą się dwa warsztaty dla seniorów i wolontariuszy: 27.09 o godz. 16.00 w Czytelnii Naukowej Nr XIII w Aninie ul. Trawiasta 10 oraz 29.09 o godz. 16.00 w Wypożyczalni Nr 82 w Miedzeszynie na ul. Agrestowej 1. W trakcie warsztatów przedyskutowalibyśmy metody zbierania, zapisywania, przechowywania i zabezpieczania wspomnień oraz aspekty techniczne tego procesu.

Pod koniec roku chcielibyśmy przeprowadzić podsumowanie projektu w Centrum Narracji Historycznej oraz na konferencji podsumowującej projekt Akademia Liderów 60+, która odbędzie się na terenie Szkoły Głównej Handlowej w końcu grudnia. Ambasadory korpusu otrzymają dyplomy i drobne upominki.

Projekt wstępnie przewidziany jest do końca roku, ale jeśli się uda, chcielibyśmy wpisać go na stałe w harmonogram pracy Biblioteki.

BEZCENNE CZTERY MINUTY

Projekt w ramach programu
„Akademia Liderów 60+”

Cele Projektu

- ✓ Zaszczepienie idei niesienia bezinteresownej pomocy
- ✓ Zaprezentowanie pierwszej pomocy i ratownictwa jako pasji
- ✓ Integracja seniorów i juniorów poprzez uczestnictwo w kursie
- ✓ Zapoznanie uczestników z zasadami pierwszej pomocy

dla Seniorów

- ✓ Poczucie bycia potrzebnym sobie nawzajem oraz satysfakcja z udzielania pierwszej pomocy.
- ✓ Wykształcenie postawy unikania niebezpiecznych sytuacji, przewidywania następstw podejmowanych działań

dla wszystkich

- ✓ Zapoznanie z zasadami udzielania pierwszej pomocy przez ratowników przy zachowaniu zasad bezpieczeństwa.
- ✓ udział w kursie w formie szkolenia.
- ✓ Spotkanie podsumowujące „Podwórkowa Gwiazdka”

„Bezcenne 4 minuty”

Autor: Marcin Świdorski

i Harcerski Klub Ratowniczy Hufca ZHP Wawer

Projekt ma na celu propagowanie I pomocy wśród seniorów i juniorów.

Sprawne udzielanie I pomocy powinno być umiejętnością znaną każdemu obywatelowi bez względu na wiek. W udzielaniu pierwszej pomocy najważniejsza jest sprawność oraz czas. Myśląc o czasie mam na myśli „Bezcenne cztery minuty” od utraty przytomności, które decydują czy komuś uratujemy życie lub ocalimy go od kalectwa.

Myśląc o sprawności nie mam na myśli tylko i wyłącznie sprawności fizycznej, ale odnalezieniu się jako lider w miejscu zdarzenia, który będzie potrafił w sposób bezpieczny dla siebie i poszkodowanego zorganizować lub udzielić pierwszej pomocy. Kurs „Bezcenne cztery minuty” pomoże seniorom i juniorom opanować proste czynności ratunkowe, które zoptymalizują akcję ratunkową. Kurs będzie przeprowadzony w formie trzech spotkań w miesiącach październik – grudzień 2017 roku.

Podczas pierwszego szkolenia, które będzie trwało 4-5 godzin ratownicy medyczni ZHP nauczą „juniorów” prawidłowego udzielania pierwszej pomocy z zakresu: bezpieczeństwa i wzywania pierwszej pomocy, postępowania z poszkodowanym nieprzytomnym i przytomnym, resuscytacja krążeniowo-oddechowa, oraz dlaczego warto nosić przy sobie apteczkę.

W drugim etapie szkolenia który będzie trwał około 4 godzin juniorzy zdobytą wiedzę przełożą seniorom pod okiem ratowników medycznych w formie pokazów i ćwiczeń.

Trzecim etapem będzie wspólne zaprezentowanie przez juniorów i seniorów w formie scenek pokazu ratowniczo-medycznego dla społeczności lokalnej podczas „Podwórkowej Gwiazdki”, która odbędzie się w grudniu w XXVI Liceum Ogólnokształcącym w Aninie.

Wszyscy uczestnicy szkolenia dostaną pamiątkowy dyplom, przypinkę i brelok – zestaw pierwszej pomocy.

Projekt jest projektem edukacyjno-społecznym, mamy nadzieję, że na stałe się wpisze w kalendarz szkoleń Harcerskiej Grupy Ratowniczej Wawer i Biblioteki Publicznej w Dzielnicy Wawer.

Harcerze posiadają kamerę i przygotują prezentację filmową z kursu w celu promocji idei pierwszej pomocy wśród seniorów i juniorów.

Badanie potrzeb seniorów w zakresie usług bankowych/ubezpieczeniowych

Autorka: Monika Kondek

Seniorzy coraz częściej korzystają z różnorodnych produktów bankowych i (lub) ubezpieczeniowych, bankowości elektronicznej, kredytów hipotecznych, lokat, planów oszczędnościowych, produktów zabezpieczających godne życie na emeryturze, a nawet godne odejście, aby nie sprawiać kłopotów rodzinie. Jednocześnie są pełni obaw, boją się, że zostaną oszukani, wykorzystani.

Konkurs wiedzy finansowo – bankowej przeprowadzony w czasie Dnia Uniwersytetów Trzeciego Wieku na Torze Wyścigów Konnych dał pierwsze przesłanki do twierdzenia, że wiedza finansowa wśród osób starszych jest niewystarczająca, a obawy spowodowane nagłaśnianymi w mediach nieprawidłowościami powodującymi szkody na rzecz osób starszych – duże i niestety często uzasadnione.

Projekt ukierunkowany jest na dotarcie do grupy docelowej, tj. osób starszych reprezentujących różne środowiska i różny poziom zamożności i zadanie im pytań, mających na celu zbadanie, w jakich obszarach potrzebna jest dodatkowa edukacja i w jakich formach przekazana, a w jakich jest oczekiwana przez nie oferta nowych produktów.

Dostosowanie sposobu funkcjonowania banków do potrzeb osób starszych oraz oferty bankowych usług i produktów finansowych powinno zatem być poprzedzone badaniami, czego seniorzy oczekują, jakiej wiedzy potrzebują, aby sprawnie poruszać się w ofertach i efektywnie z nich korzystać.

Badanie ankietowe zostało przeprowadzone w środowisku warszawskich Uniwersytetów Trzeciego Wieku, wśród Partnerów Akademii Liderów60+, podczas imprez Warszawskich Dni Seniora, a także za pośrednictwem internetu.

Uzyskana wiedza zostanie spożytkowana do przekazania wniosków i rekomendacji adresowanych do środowiska bankowego, celem podjęcia stosownych działań, zarówno w zakresie szkolenia seniorów jak i wyjścia z nową ofertą produktową dedykowaną szczególnym potrzebom osób starszych.

KORPUS WOLONTARIATU

AKADEMII LIDERÓW 60+

Zdjęcie członka
Korpusu Wo-
lontariatu

Imię i nazwisko, macierzysta organizacja, specjalizacja wolontariatu,
preferowany obszar działania, kontakt email.

Miłosz Biały, działacz Związku Żołnierzy WP. Warszawa i kraj. Sprawy socjalne i bytowe emerytowanych żołnierzy, inspirowanie aktywności terenowych kół związku, docierania do osób potrzebujących pomocy. Poszukiwanie miejsc stacjonarnego pobytu dla emerytowanych wojskowych i kombatantów wymagających pomocy, zabezpieczanie świadczeń o charakterze doraźnej pomocy, rehabilitacji. Autor mikro projektu w zakresie edukacji obywatelskiej seniorów.
e-mail: bialumi7@gmail.com

Ewa Branicka, Mali Bracia Ubogich, preferowana prawobrzeżna Warszawa. Wolontariat towarzyszący osobom starszym, empatia i łatwość nawiązywania kontaktów, inspirowanie do otwarcia się osób samotnych na kontakty. Odwiedziny osób samotnych spragnionych rozmowy, dyskusji, wyjścia do teatru, kina. Członek Prezydium Obywatelskiego Parlamentu Seniorów. Znauczyni i czynna zawodniczka oraz członkini Klubu Golfowego. e-mail: hrabinaewa@gmail.com

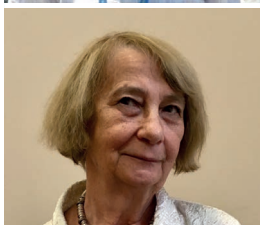
Teresa Janiszewska, Stowarzyszenie Absolwentów SGH, Warszawa. Działania na rzecz integracji absolwentów SGH oraz wzmocnienia instytucjonalnego organizacji. Specjalizacja: sprawy finansowe, rozliczanie projektów grantowych, budżety projektów, dokumentacja. Prowadzenie akredytacji na duże imprezy senioralne, kongresy, zjazdy, ogólnopolskie konferencje. Sekretarz Obywatelskiego Parlamentu Seniorów.
E-mail: tjanis@sgh.waw.pl

Waleria Korsak Rabś, Uniwersytet Trzeciego Wieku SGH, preferencje Warszawa. Malarka, instruktorka koła rysunku portretowego i malarstwa Uniwersytetu Trzeciego Wieku SGH. Organizator wystaw malarskich twórców senioralnych, m.in. na II Kongresie UTW w Teatrze Wielkim oraz dorocznych wystaw malarstwa i rysunku słuchaczy UTW SGH w dzielnicowych klubach kultury. Organizatorka wydarzeń kulturalnych w środowisku UTW.

Irena Koszewska, Uniwersytet Trzeciego Wieku SGH, teren Warszawy, długoletni kierownik biura zarządu, w tym prowadzenie spraw finansowych, zawieranie umów, tworzenie programów edukacyjnych. Pomysłodawca, animator i przewodnik Klubu Piechurów, nastawionego na długie wyprawy piesze połączone z fotografowaniem, reportażami i zwiedzaniem obiektów kultury, zabytków i parków narodowych. Organizator grupowych wyjazdów zagranicznych.
e-mail: I.koszewska@gmail.com

Dr Joanna Chabiera, b. pracownik naukowy SGH, jest jednym z założycieli i wolontariuszem UTW SGH. Organizowała i szkoliła wolontariat studencki i pracowniczy pracujący na rzecz UTW, współpracowała z Samorządem Studenckim Uczelni w tworzeniu systemu motywacji wolontariatu. Z uwagi na ogromne doświadczenia pedagogiczne i naukowe stała się Liderem Korpusu Wolontariatu i służy swoim doradztwem i pomocą szkoleniową dla nowych wolontariuszy zarówno młodych pracujących na rzecz seniorów jak i seniorów.

Marek Szpak, Spółdzielnia Mieszkaniowa, dzielnica Mokotów. Opieka nad niepełnosprawnym niewidomym. Organizator imprez senioralnych, wyjazdów integracyjnych oraz imprez masowych, w tym kongresów, Dnia UTW na Torze Wyścigów Konnych. Członek Korpusu Wolontariatu Akademii Liderów60+ służący pomocą organizacyjną i doradztwem dla innych wolontariuszy.

Gabriela Łozińska, Uniwersytet Trzeciego Wieku SGH, preferowana dzielnica Mokotów. Poetka, animatorka kultury, wolontariat w zakresie aktywności literackiej i twórczości poetyckiej seniorów. Pomysłodawczyni, autorka mikro projektu i aktywna działaczka Klubu Satyry i Poezji, a wcześniej Klubu Poezji UTW SGH. Inspiratorka działalności wydawniczej poetyckiej twórczości seniorów.

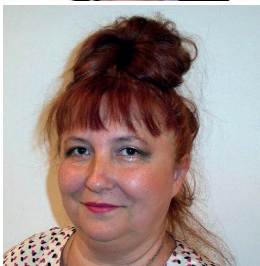
Czesław Ochenduska, Warszawska Rada Seniorów i Rada Seniorów dzielnicy Warszawa Targówek. Preferowana dzielnica Targówek, Rembertów.

Doradztwo w tworzeniu i rozliczaniu projektów senioralnych, organizowaniu wizyt studyjnych. Sekretarz Mazowieckiej Delegatury Obywatelskiego Parlamentu Seniorów.
e-mail:cochenduska@gmail.com

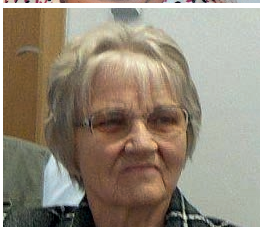
Adrian Oleksiak, biznesmen, informatyk, wieloletni wolontariusz Uniwersytetu Trzeciego Wieku SGH. Szkolenie seniorów w zakresie nowych technologii informatycznych na wszystkich poziomach zaawansowania, grafika komputerowa, prezentacje multimedialne. Wykładowca w zakresie bezpieczeństwa seniorów w sieci, posługiwanie się nowoczesnymi urządzeniami teleinformatycznymi oraz korzystania z urządzeń teleopieki i telemedycyny.

e-mail:adrianoleksiak@gmail.com

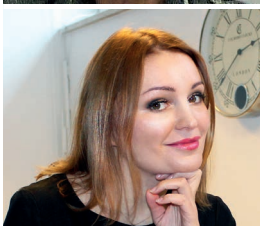
Jolanta Stawowska Kliza Polski Zw. Emerytów, Rencistów i Inwalidów, dzielnica Targówek. Księgowa związku oraz prowadząca sprawy socjalne. Pomoc w ustaleniu uprawnień do ulg i świadczeń rehabilitacyjnych, sporządzanie wniosków do urzędów, pomoc w kompletowaniu dokumentów emerytalnych, rentowych, ustalaniu stopnia niepełnosprawności, pośrednictwo w kontaktach z ZUS, Urzędami Skarbowymi, rozliczanie podatków. Autorka mikro projektu "Soboty podatkowe i urzędowe - czyli silny i świadomy swoich praw senior w relacjach z urzędami".

e-mail:sabina47@o2.pl

Hanna Szpak, Uniwersytet Trzeciego Wieku SGH, dzielnica Mokotów, praca na rzecz wzmocnienia struktury organizacji. Prowadzenie biura zarządu, sporządzania sprawozdań rocznych z działalności edukacyjnej, organizacja zajęć fakultatywnych dla słuchaczy, windykacja należności, sporządzanie sprawozdań. Prowadzenie dokumentacji procedur ISO 9001.

Audytory wewnętrzny UTW SGH Systemu Zarządzania Jakością ISO 9001:2015.

Ksenia Tymieńska - psycholog, trener rozwoju osobistego i warsztatów umiejętności psychospołecznych, autorka kursów i grup rozwojowych dla kobiet i mężczyzn, wzmacniających poczucie własnej wartości i wspierających w odkrywaniu własnego potencjału. Miłośniczka podróży, zarówno tych w głąb siebie, jak i w różne zakątki świata.

Autorka mikro projektu Akademii Liderów 60+ pod tytułem: Senior jako bezpieczny konsument.

Barbara Badowska-Średniawa jest społecznikiem od młodości, od 1989 roku. Aktywna w niezliczonych organizacjach społecznych: ZHP, PTTK, LZS, od 2007 r. w wolontariacie. Współpracuje na stałe z warszawskimi organizacjami senioralnymi, w tym Fundacją Ogólnopolskie Porozumienie UTW oraz Obywatelski Parlament Seniorów. Jest Ambasadorką Towarzystwa Inicjatyw Twórczych ę, oraz współtwórczynią ogólnopolskiej Olimpiady Wiedzy Obywatelskiej „Obywatel Senior”.

Bożena Sałacińska od 10 lat każdą wolną chwilę poświęca wolontariatowi i działalności w ruchu senioralnym. Jest Przewodniczącą Rady Słuchaczy Kazimierzowskiego UTW w Bydgoszczy, członkiem Bydgoskiej Rady Seniorów i przewodniczącą Kujawsko - Pomorskiej Delegatury oraz członkiem prezydium OPS. Prowadzi stronę www.kutw.pl

Za swoją pracę nagrodzona przez Marszałka Województwa Kujawsko - Pomorskiego, Prezydenta Miasta i JM Rektora Uniwersytetu Kazimierza Wielkiego.

Miłosz Salaciński od 10 lat działa w ruchu wolontariackim i senioralnym. Jest korespondentem Głosu Seniora, Gazety Senior, Tygodnika Bydgoskiego oraz Panoramy Uniwersyteckiej. Prowadzi Telewizję Senioralną, www.senioralna.pl oraz na FB portal Seniorzy Bydgoszcz. Jest członkiem Obywatelskiego Parlamentu Seniorów. Przygotowuje do druku fotorelacje z ważniejszych krajowych wydarzeń organizowanych przez Fundację OP UTW, w tym I i II Kongresu UTW oraz obrad OPS.

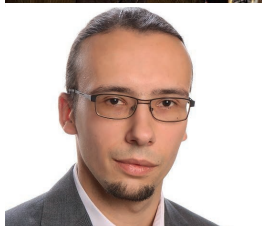
Rena Banachowicz, emerytowany pracownik banku, staż 35 lat pracy. W latach 2008-2013 organizatorka wolontariatu pracowniczego „Światowe Dni Citi dla Społeczności”. Od 2013 r. wolontariuszka realizująca lekcje dla gimnazjalistów w woj. mazowieckim w ramach projektu Bankowcy dla Edukacji BAKCYL organizowanego przez WIB. Aktywna działaczka w Klubie Wolontariusza Fundacji im. L.Kronenberga przy Citi Handlowy. Obecnie zasila Korpus Wolontariatu Akademii Liderów 60+.

Piotr Wnuk ur. 05 lipca 1973 r. Od 22 lat związany z warszawską pomocą społeczną jako pracownik socjalny, doradca zawodowy, organizator wolontariatu i pedagog w warszawskich Ośrodkach Pomocy Społecznej, a od 5 lat w Centrum Alzheimer, pracujący z ludźmi i dla ludzi. Jako sukces zawodowy poczytują sobie fakt, iż wiele ze spotykanych po latach osób, z dumą oznajmia: „...od dawna nie muszę już korzystać z pomocy społecznej”.

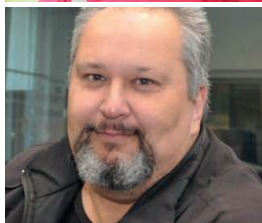
Przemek Wiśniewski, lat coś ponad 64! Siła wieku. W tym czasie zdążyłem skończyć przedszkole w Kijowie, szkołę średnią w naszym kraju, studia w Paryżu /Archeologia/. Pracę miałem przyjemną, bo w Związku Banków Polskich, gdzie budowałem nasz własny, polski PR bankowy. Tam też powstała „Ulica Bankowa” jako idea ukazania tego wszystkiego, co było, jest i będzie polską bankowością. Teraz mam przyjemność zasilić Korpus Wolontariatu Akademii Liderów 60+.

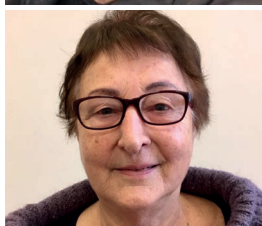
Krzysztof Jakubiak
Odjazdowy bibliotekarz na pół-wolontariacie, kierownik Biblioteki w Osiedlu Miedzeszyn, siła sprawcza Czytelni Plenerowej, delegat do DKDSu, koordynator projektów czytelniczych i społecznych. Od 3 lat Animator Integracji Cyfrowej, tajny członek stowarzyszenia rekonstrukcji historycznej. Animator kultury i karta zastępująca wszystkie inne. W razie potrzeby człowiek-orkiestra.

Marcin Świdorski
Instruktor ZHP, ratownik medyczny ZHP. Komendant Szczepu „Błękitni” oraz zastępca Komendanta Hufca Wawer. Współpracuje z Wawerskim Uniwersytem III wieku, koordynator powstającego wolontariatu w Bibliotece Publicznej Dzielnicy Wawer.

Paweł Ajdacki
Od 2005 roku prezes Otwockiego oddziału Polskiego Towarzystwa Turystyczno-Krajoznawczego. Autor książek i przewodników po ziemi Otwockiej, Kołbielskiej i Garwolińskiej. Krajoznawca i przewodnik. Prowadzi Centrum Narracji Historycznej w Bibliotece Publicznej w Dzielnicy Wawer.

Anna Buczyńska, do wielu lat jest związana z UTW SGH pełniąc społecznie funkcje członka zarządu. Jej talenty wolontariackie skupiają się na akredytacji uczestników do projektu, organizacji zajęć dla seniorów, prowadzeniu spraw administracyjnych i finansowych, wizytacjach zajęć. Jest także audytorem wewnętrznym systemu zarządzania jakością ISO 9001:2015, który to certyfikat posiada UTW SGH. Pani Anna przystąpiła do Korpusu Wolontariatu AL60+ i w kolejnych edycjach tego projektu pełnić będzie funkcje organizatora programu.

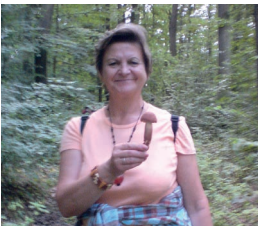

Bożena Ołdak, członkini Polskiego Związku Emerytów i Rencistów. Przystąpiła do projektu Akademii Liderów 60+ i zdecydowała się opracować mikro projekt związany z badaniem potrzeb żywnościowych oraz organizacją dowozu żywności z Banku Żywności do najbardziej potrzebujących członków związku. Projekt okazał się bardzo potrzebny, bowiem wśród osób starszych wciąż występują obszary ubóstwa. Inspiruje także do podejmowania pracy wolontariackiej na rzecz innych. Projekt będzie kontynuowany.

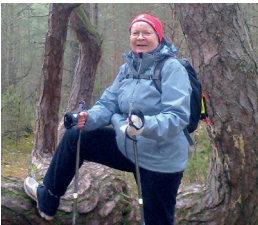
Tadeusz Znój, słuchacz UTW SGH, zaangażowany w wolontariat. Pomysłodawca i realizator wielu projektów, m.in. założyciel English Club - klubu konwersacji w języku angielskim, twórca Klubu Internetowego UTW SGH, gdzie spotykają się osoby starsze, trener komputerowy, który pomaga osobom starszym opanować bankowość internetową, załatwiać sprawy przez internet lub po prostu doskonalić swoje umiejętności komputerowe.

Nie zdecydował się opracować własnego mikro projektu ale służył wszelką pomocą innym początkującym autorom.

Alina Bekesińska – członek UTW SGH, aktywny animator i uczestnik wypraw pieszych, z kijkami nordic walking, po bezdrożach mazowieckich lasów i parków narodowych.

Każda wyprawa jest zaplanowana tak, aby łączyła walory aktywności fizycznej z turystyką edukacyjną, zwiedzaniem muzeów regionalnych, spotkaniami z ciekawymi ludźmi i fotografiami ciekawych miejsc. Przyciąga nowych uczestników i jest wzorcem zdrowego spędzania czasu, w przyszłości będzie instruktorką i przewodnikiem kolejnych klubów i grup turystyki pieszej.

Renata Martyniuk- bierze udział w zarówno jako bezpośredni uczestnik jak i organizator w rajdach pieszych, biegach miejskich, grach miejskich ćwiczących orientację, posługiwanie się nawigacją satelitarną. Angażuje się też w ochronę praw lokatorów i pacjentów. Opracowuje trasy wycieczek oraz organizuje grupy turystyczne. Przystąpiła do Korpusu Wolontariatu Akademii Liderów 60+ i będzie pełnić rolę instruktorki i animatorki ruchu krajoznawczego i turystycznego seniorów.

Ada Godlewska-wieloletni członek UTW Wawer, w tym 2 lata członek Zarządu. Od roku 2011 członek Stowarzyszenia UTW Józefów, jednocześnie długoletni wolontariusz w Stowarzyszeniu „Forum Chrześcijańskie”, obejmującym opieką dzieci i rodziny niezamożne (współorganizacja kiermaszy, loterii fantowych, paczek świątecznych itd.). Prezentuje wyjątkowy optymizm i radość życia, umiejętność radzenia sobie z przeciwnościami losu. Wolontariusz projektu Akademii Liderów 60+. Była mentorem i doradcą nowych wolontariuszy i liderów UTW.

Adam Godlewski - od roku 2013 członek Stowarzyszenia UTW Józefów, w roku 2015 wybrany na Prezesa Zarządu Stowarzyszenia. Posiada umiejętności organizowania wizyt studyjnych z osobami starszymi różnych środowisk, w tym chorych, m.in. pikniku z osobami chorymi w Majdanie. Jest wspaniałym towarzyszem umiejącym nawiązywać kontakty, tchnąć optymizmem, empatią i zachęcić do działania osoby starsze.

Członek Stowarzyszenia „Forum Chrześcijańskie” do roku 2016, wolontariusz i lider Korpusu Wolontariatu Akademii Liderów 60+.

Urszula Szulc, Dyrektor projektów edukacyjnych w Fundacji Warszawski Instytut Bankowości. Trenerka przygotowująca bankowców do roli wolontariuszy w projekcie Bankowcy dla Edukacji, BAKCYL. Wolontariuszka realizująca lekcje i spotkania o zarządzaniu finansami. Autorka publikacji oraz prelegent konferencji dotyczących edukacji finansowej. Uczestniczka prac Partnerstwa na rzecz Edukacji Finansowej.

Monika Kondek – absolwentka Uniw. Wrocławskiego oraz PWSFiT, dr n. hum., felietonistka i redaktorka. Związana z Fundacją Warszawski Instytut Bankowości. W wolontariacie realizowała projekty kulturalne i edukacyjne, w tym Festiwal Kina Amatorskiego i Niezależnego KAN, a następnie przez 5 lat była jego dyrektorem też wolontariuszem. Aktualnie zaangażowana w temat edukacji finansowej dzieci, młodzieży i seniorów. Autorka aż 3 projektów w Ramach Akademii Liderów 60+.

Projekt finansuje m.st. Warszawa

Program, prezentacje i wydawnictwa Akademii Liderów 60+ stanowią własność intelektualną Fundacji „Ogólnopolskie Porozumienie Uniwersytetów Trzeciego Wieku”, 04- 779 Warszawa, ul. Gruszy 32.

Autorzy wyrażają zgodę na powielanie pomysłów zawartych w mikro projektach przez PARTNERÓW oraz inne organizacje senioralne w swoich środowiskach lokalnych, kopiowanie w części lub całości wydawnictw i Poradnika wolontariusza pod warunkiem:

1. Powiadomienia odbiorców, iż pochodzi on z projektu Fundacji „OP UTW” Akademia Liderów 60+, współfinansowanego przez Miasto st. Warszawa,
2. Uzyskania zgody Fundacji OP UTW na posługiwanie się logotypem „Akademia Liderów 60+ i logotypem Fundacji OP UTW.

Wszelką korespondencję w powyższym zakresie prosimy kierować na e-mail: **biuro@fundacjaoputw.pl**

Skład, przygotowanie do druku, druk: szczodrak.com
Zdjęcia: Miłosz Sałaciński, Czesław Ochenduska
Opracowanie graficzne: Adrian Oleksiak

ISBN 978-83-943987-3-6